

ΕΞΕΥΩΝΥΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ "ΔΙΚΤΥΟΥ ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ"

4 ΤΕΥΧΟΣ • ΜΑΪΟΣ 2006

ΦΑΣΜΑ ΦΥΣΙΚΟΥ

2ηρ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ

ΑΝ.Α.ΔΡΑΣΗ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΑΝΑΠΝΗ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ

ΔΙΚΤΥΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΔΙΚΤΥΟ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ

ΑΝ.Α.ΔΡΑΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ



ΔΙΚΤΥΟ
ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

2-3 ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΒΟΥΝΑ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ, ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΛΑΙΛΑΠΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ 4-5 ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΙ ΕΝΑ ΚΑΙΡΟ... ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ 6-7 ΚΙ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΑ ΕΔΩ... 8-9 TRAFFICKING: ΣΕΞΟΥ-ΡΑΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ 10-11 ΟΤΑΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝΩΝΟΝΤΑΙ, ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ... 12-15 1η ΜΑΗ 16-17 Ο «ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ» ΤΟΥ ΕΣΥΠ... 18 ΕΙΝΑΙ ΜΑC-DONALDS ΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑ; 19 ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ 20-21 ΚΟΥΒΑ: Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ 22-23 FAIR TRADE 24 ΦΑΡΜΑΚΟ,ΠΑΡΑΦΑΡΜΑΚΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΙΛΟΛΟΓΙΑ 25 ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ, Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ... 26-27 ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ VS ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ. Μια ξεκάθαρα πολιτική επιλογή 28-31 ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Δρόμοι της Αθήνας βουνά του Μεξικού, αντίσταση στη λαίλαπα του καπιταλισμού

Ζαπατίστας

Την Πρωτοχρονιά του 1994, οι Ινδιάνοι της περιοχής Τσιάπας, στο Μεξικό, ξεσηκώνονται ενάντια στην κυβέρνηση της χώρας διεκδικώντας γη, στέγη, παιδεία, ελευθερία, δημοκρατία και δικαιοσύνη. Χιλιάδες αντάρτες καταλαμβάνουν πλήθος χωριών και πόλεων. Γίνονται γνωστοί διεθνώς ως Ζαπατιστικός Στρατός για την Εθνική Απελευθέρωση, EZLN (Ejerato Zapatista de Liberacion Nacional). Ουσιαστικά αυτή είναι η πρώτη θαρραλέα αντίσταση στην πολιτική ισοπέδωση που επιφέρει η παγκοσμιοποίηση.

Πόρτο Αλέγκρε

Το Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ συγκροτείται το 1998 όταν γίνεται γνωστή η πορεία των διαπραγματεύσεων για τη «ΜΙΑ» (παγκόσμιος χάρτης του κεφαλαίου ο οποίος επρόκειτο να υπογραφεί απ' τις ισχυρές χώρες του πλανήτη). Ακολουθεί έντονος προβληματισμός και σειρά κινητοποιήσεων (Σιάτλ, Ουάσινγκτον, Πράγα). Ομάδες διανοούμενων και ακτιβιστών συλλαμβάνουν μια καινούρια ιδέα, αυτήν του Κοινωνικού Φόρουμ εγκαινιάζοντας ένα νέο στάδιο αναζήτησης απαντήσεων στην πρόκληση για τη δημιουργία του διαφορετικού κόσμου, στη βάση μιας κοινά αποδεκτής πολιτι-

κής πλατφόρμας. Τόπος διεξαγωγής το Πόρτο Αλέγκρε.

Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ

Η συνάντηση του 2ου Παγκόσμιου Κοινωνικού Φόρουμ αποφάσισε τη δημιουργία ηπειρωτικών Φόρουμ. Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ ιδρύεται τον Νοέμβριο του 2002 στη Φλωρεντία και περίπου 1.000.000 άνθρωποι διαδηλώνουν ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ. Σκοπός του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ είναι να μεταφερθεί στην Ευρώπη η κουβέντα που γίνεται στο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ και να συναρθρωθούν όλες οι συλλογικότητες που δραστηριοποιούνται στην Ευρώπη ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό. Ακολουθούν τα Φόρουμ σε Παρίσι και Λονδίνο. Επόμενος σταθμός, 4-7 Μάη στην Αθήνα.

15/2/2003 Αντιπολεμικές διαδηλώσεις

Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ (στη Φλωρεντία) ορίζει την 15η Φλεβάρη ως «Ευρωπαϊκή Ημέρα Δράσης κατά του Πολέμου», που στη συνέχεια μετατρέπεται σε «Παγκόσμια» με απόφαση του Παγκόσμιου Κοινωνικού Φόρουμ. Εκατομμύρια άνθρωποι διαδηλώνουν σε όλο τον

κόσμο ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ. Ποτέ ως τότε δεν είχε υπάρξει τόσο συντονισμένη και μαζική λαϊκή κινητοποίηση ενάντια σε πόλεμο προτού ο πόλεμος αυτός ξεσπάσει. Στην Ελλάδα πραγματοποιείται μια από τις πιο μαζικές διαδηλώσεις με έντονη συμμετοχή νέων, οι οποίοι και δίνουν τον τόνο.

Θεσσαλονίκη 2003

Στον αντίποδα της συνόδου κορυφής της Ε.Ε., στο Μαρμαρά της Χαλκιδικής, κινήματα από όλη την Ευρώπη συναντιούνται στις 17-22/6/2003 στη Θεσσαλονίκη, στην Αντισύνοδο που διοργάνωσε το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ. Απέναντι στην Ευρώπη της ανεργίας, των ιδιωτικοποιήσεων, του τρομονόμου, του πολέμου, της ρύπανσης του περιβάλλοντος, των διακρίσεων, της ξενοφοβίας και του ρατσισμού, τα κινήματα αρθρώνουν εναλλακτικό ρόλο, αντιστέκονται, διεκδικούν.

Λατινική Αμερική

Τα τελευταία χρόνια αντινεοφιλελεύθερος άνεμος πνέει στην περιοχή της Λατινικής Αμερικής. Μια σειρά από αριστερές ή σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις και κινήματα αντιστέκονται στην παγκοσμιοποίηση, συγκροτώντας ένα δίκτυο χωρών που αμφισβητούν έμπρακτα την

πολιτική των Η.Π.Α., του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Αιχμή του δόρατος η αντιπαράθεση στη NAFTA (Βορειοαμερικανική Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου): η «ανταγωνιστικότητα» των πολυεθνικών που είχαν εγκατασταθεί ως το 2001 στο Μεξικό οδήγησε σε εξαφάνιση 20.000 μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ενώ άφησε 2.000.000 μεξικανούς αγρότες χωρίς γη.

Σεπτέμβριος 2000

Σύνοδος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Παγκόσμιας Τράπεζας στη Πράγα. Χιλιάδες διαδηλωτές αποκλείουν σε 3 σημεία τον χώρο των εργασιών. Ακολουθούν σφοδρές συγκρούσεις με την αστυνομία. Οι εργασίες της συνόδου σταματούν μια μέρα πριν από την προγραμματισμένη λήξη τους.

Δεκέμβριος 2000

Διακυβερνητική Σύνοδος κορυφής της Ευρώπης στη Νίκαια.

Γενάρης 2001

Στον αντίποδα του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ, Το «άλλο Νταβός» οργανώνει τη δική του Αντισύνοδο.

Ιούνιος 2001

Διαδηλώσεις κατά τη σύνοδο κορυφής της Ε.Ε. στο Γκέτεμποργκ της Σουηδίας. Η αστυνομία ανοίγει πυρ με αποτέλεσμα το βαρύ τραυματισμό ενός διαδηλωτή.

Ιούλιος 2001

Σύνοδος του G8 στη Γένοβα. Τεράστια κινητοποίηση 200.000 ατόμων, με βασικό διοργανωτή το Κοινωνικό Φόρουμ της πόλης. Βίαιες συγκρούσεις με την αστυνομία, με ένα διαδηλωτή νεκρό και εκατοντάδες τραυματίες.

Δεκέμβριος 2001

Σύνοδος κορυφής της Ε.Ε. στις Βρυξέλλες. Διαδηλώσεις οργανώνονται από το D14, στο οποίο μετέχουν βελγικές και διεθνείς αριστερές οργανώσεις, συνδικάτα και κινήματα.

Μάρτιος 2002

Σύνοδος κορυφής της Ε.Ε. στη Βαρκελώνη. Από τις πιο μαζικές διεθνείς διαδηλώσεις. Ένταση της καταστολής.

Ιούνιος 2003

Συνάντηση του G8 στο Εβιάν της Γαλλίας, πολιορκημένη από χιλιάδες διαδηλωτές.

Τσέκερη Μαρία
ΑΝΑΔΡΑΣΗ Ιατρικής



Μάης 2006

Η Ελλάδα έχει την τύχη για δεύτερη φορά να γίνει το σταυροδρόμι των κινημάτων. Μετά τον Ιούνιο του 2003 στη Θεσσαλονίκη με την Αντισύνοδο που διοργάνωσε το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ, έρχεται η σειρά της Αθήνας να φιλοξενήσει το 4ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ. Δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές από την Ελλάδα, τα γειτονικά Βαλκάνια, την ανατολική και δυτική Ευρώπη, τη Μέση Ανατολή αλλά και από όλο τον κόσμο βρέθηκαν στην Αθήνα από τις 4 ως τις 7 Μάη στις εγκαταστάσεις μπάσκετ-ξίφασκίας στο πρώην δυτικό αεροδρόμιο, όπου με 400 δραστηριότητες σχεδίασαν κουβέντιασαν την αντίσταση ενάντια στον πόλεμο, τον νεοφιλελευθερισμό, τον ρατσισμό, συζήτησαν εναλλακτικά σχέδια και πρότειναν κοινές δράσεις και λύσεις. Και σ' αυτήν την προσπάθεια σίγουρα δεν περισσεύει κανένας.

Όλη αυτή η διαδικασία απετέλεσε μια πολύχρωμη κινηματική γιορτή σ' ένα γκρίζο καπιταλιστικό κόσμο-την κορυφαία στιγμή στο αντιπαγκοσμιοποιητικό κίνημα στα ελληνικά δρώμενα με αποκορύφωμα την γιγαντιαία πορεία το Σάββατο 6 Μαΐου.

Μένει όμως και μια μεγάλη πίκρα. Από την γιορτή των κινημάτων έλλειπε ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της ελληνικής αριστεράς εξ αιτίας της δογματικής και απομονωτικής στάσης της ηγεσίας του. Ευτυχώς αυτή την μοναχική αντίληψη της ηγεσίας δεν την ακολούθησε η βάση του, τουλάχιστον όχι όλη η βάση του. Που ήταν το ΚΚΕ οέο;

Μια φορά κι ένα καιρό...

Ήταν βράδυ...

Ο πρωθυπουργός τη Γαλλίας Ντομινίκ ντε Βιλπέν κατευθύνεται στην πρωθυπουργική οικία μετά από άλλη μια κουραστική μέρα...

Λίγη ώρα μετά την άφιξη του και ενώ παρακολουθεί ειδήσεις στην κρατική τηλεόραση βλέποντας τον εαυτό του σε περιοδεία, χτυπάει το κινητό του...

-Αлло... (τα γαλλικά σταματούν εδώ)

-Έλα Ντομινίκ, αύριο στις 12 έχουμε συνέντευξη τύπου για το CPE

-Τι είναι αυτό;

-Μα χίλιες φορές το είπαμε, είναι αυτό που τις ζήτησαν οι βιομήχανοι.

-Με τα πετρέλαια;

-Όχι ρε Ντομινίκ αυτό με τις ελεύθερες απολύσεις των νέων.

-Α καλά!!! Πρέπει να έρθω κ εγώ;

-Δε νομίζω, το βλέπουμε εκείνη την ώρα! Στο γραφείο σου δεν θα είσαι;

-Ναι θα είμαι μάλλον εκεί και αν δεν μπορέσω θα στείλω τον Νικολά (Σαρκοζί). Στον Σιράκ το είπατε;

-Δεν ξέρω, δεν νομίζω ότι χρειάζεται.

-Εντάξει υπάρχει κάτι άλλο;

-Όχι δε νομίζω

-Καληνύχτα

-Καληνύχτα

Την επόμενη μέρα μετά την συνέντευξη τύπου...

Την ώρα που ο πρωθυπουργός βρίσκεται σε γεύμα εργασίας με τον υφυπουργό εξωτερικών, τον πρόεδρο των Η.Π.Α. και διαφόρους γάλλους επιχειρηματίες... Χτυπάει και πάλι το τηλέφωνο... ποιος είναι πάλι; (Λέει ενοχλημένος ο πρωθυπουργός)

-Αлло...

- Πρωθυπουργέ με τη συνέντευξη όλα εντάξει μόλις τελείωσε.

-Δεν νομίζω να υπήρξαν προβλήματα;

-Μπα όχι! Μόνο κάτι εκπρόσωποι των φοιτητών και των συνδικάτων έβαλαν λίγο τις φωνές και είπαν ότι θα γίνει χαμός αλλά έλα μωρέ αυτά λένε πάντα...

-Ναι ναι πάντα αυτά λένε και σε δυο μέρες δεν το θυμούνται ούτε οι ίδιοι. Υπάρχει κάτι άλλο;

-Όχι

-Ευχαριστώ

-Γεια σας

Την ίδια ώρα...

Ο Cédric Clerin (γραμματέας Εθνικού Συμβουλίου MJCF-Κίνημα Νέων Κομμουνιστών Γαλλίας) είναι στα γραφεία της οργάνωσης... Χτυπάει η πόρτα και μπαίνει ο υπεύθυνος του γραφείου τύπου.

-Καλημέρα

-Τι καλημέρα; Δεν τα έμαθες;

-Λες για την συνέντευξη τύπου που ήταν στις 12; Τι έγινε;

-Προτείνουν ελεύθερες απολύσεις οι αλήτες. Πρέπει να κινητοποιηθούμε και γρήγορα.

-Ναι ναι πρέπει να γίνει χαμός. Πρέπει να συνεδριάσει η γραμματεία σήμερα στις 17.30 και να αρχίσουμε τις επαφές με τα συνδικάτα, τις φοιτητικές ενώσεις και τα αλλά κόμματα και νεολαίες που λογικά θα διαφωνούν. Αναλαμβάνεις το δεύτερο κομμάτι!

-Εντάξει θα τα πούμε στις 17.30

-Αντίο.

Τα γεγονότα που επακολούθησαν είναι λίγο πολύ γνωστά. Στη Γαλλία φτιάχτηκε ένα μαζικό αυθόρμητο κίνημα νεολαίας. Το κίνημα αυτό είχε ρίζες και απήχηση τόσο στο κόσμο των νέων εργαζομένων που συσπειρώθηκαν μέσα από τα συνδικάτα όσο και στο κόσμο των φοιτητών που οργανώθηκαν τόσο στο επίπεδο των γενικών συλλελεύσεων, μέσα από τις οποίες γεννήθηκαν μαζικές-ζωντανές καταλήψεις διαρκείας, όσο και σε επίπεδο τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων τύπου ΕΦΕΕ.

στη Γαλλία

Πέραν όμως του αυθορμητισμού των νέων υπήρξε και μια στάση ευθύνης και ενόπτητας απ όλες τις πολιτικές δυνάμεις που διαφωνούσαν με τον νόμο του Συμβολαίου Πρώτης Πρόσληψης CPE. Κομμουνιστές, αριστεροί, αριστεριστριστες, τροτκιστές της LCR, πράσινοι-οικολόγοι, άλλες ριζοσπαστικές-κινηματικές ομάδες και σοσιαλδημοκράτες που διαφωνούν με την νεοφιλελευθερη στροφή βρέθηκαν ενώθηκαν και ...

Μια μέρα πριν το τέλος...

Αργά το απόγευμα, ο Ντομινίκ ντε Βιλπέν βρίσκεται στο πρωθυπουργικό του γραφείο. Μπροστά του βρίσκονται μια στοιβη από εφημερίδες και στα χέρια του η Le Monde... «Οι εξεγέρσεις σε όλη τη χώρα κλιμακώνονται. Ο πρωθυπουργός είναι σε πολύ δύσκολη θέση. φωνές ακόμα και μέσα από την κυβέρνηση τον καλούν να το ξασκεφτεί. Η δημοτικότητα του πρωθυπουργού είναι στο ναδίρ...»

Ψιθυρίζει: «Oh mon dieu... Quelle catastrophe!»

Σκέφτεται: ούτε εγώ ούτε ο Σιράκ ούτε κανείς ο αυτή την κυβέρνηση δεν πιστεύει ότι μπορούμε να νικήσουμε, μας πολεμούν ακόμα και οι δικές μας εφημερίδες. Βέβαια έχει βάλει το χεράκι του και ο Σαρκοζί. Ίσως είναι καλύτερα να το πάρουμε πίσω.

Ο πρωθυπουργός σηκώνει το τηλέφωνο και καλεί την γραμματέα του...

-Catrine συγκαλώ υπουργικό συμβούλιο σήμερα στις 22.00. Παρ τους τηλέφωνο.

-Εντάξει κ πρωθυπουργέ θα το φροντίσω.

Στις 2.00 π.μ. (μετά τη λήξη του συμβουλίου)

Ο πρωθυπουργός παίρνει τηλέφωνο τον εκπρόσωπο τύπου...

-Έλα Πιέρ, αύριο στη 1.00 θα κάνουμε συνέντευξη τύπου.

-Θα μιλήσετε εσείς;

-Ναι! Αποφασίσαμε να πάρουμε πίσω στην παρούσα φάση το νομοσχέδιο και να το επαναφέρουμε ίσως με άλλη μορφή όταν θα είναι καλύτερες οι συνθήκες. Τι να κάνουμε Πιέρ, έτσι είναι η πολιτική, υποτιμήσαμε τον αντίπαλο και αν δεν κάνουμε πίσω ίσως ανατραπεί και η κυβέρνηση.

-Εντάξει όλα θα είναι έτοιμα αύριο στη 1.00

-Καληνύχτα

-Καληνύχτα σας.

Στο στρατόπεδο των νικητών...

Ώρα 23.00 τα γραφεία της Κομμουνιστικής Νεολαίας είναι ακόμα γεμάτα από κόσμο ο οποίος έχει επιστρέψει από την μαζικότητα απογευματινή πορεία... Στους γεμάτους διαδρόμους των γραφείων ένας πρωτοετής φοιτητής σταματάει τον Cédric (γραμματέας)...

-Γεια σου Cédric!

-Τι κάνεις Sebastien;

-Τι θα γίνει Cédric; Νομίζω ότι τα έχουμε σχεδόν καταφέρει. Ακόμα και η γιαγιά μου κουβεντιάζει για το νόμο.

-Ναι φίλε μου νομίζω ότι αργά ή γρήγορα θα το πάρουν πίσω οι καραγκιόζηδες...

Ευτυχία Παστρομά
Δίκτυο Οδοντιατρικής

Κώστας Ζαχαριάδης
ΑΝ.Α.ΠΝΟΗ Βιολογικού

Κι όμως είναι ακόμα εδώ...

17 χρόνια μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου και την κατάρρευση του διπολικού συστήματος η αριστερά φαίνεται να βρίσκεται και να σταθεροποιεί το βηματισμό της τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Στις αρχές της δεκαετίας του 1990 πολλοί είχαν μιλήσει για το τέλος της ιστορίας και για την απόλυτη κυριαρχία της δεξιάς σε πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό και ιδεολογικό επίπεδο.

Η συρρίκνωση της αριστεράς σε ποσοστά, η απομαζικοποίηση παραδοσιακών μαζικών κομμουνιστικών-αριστερών-σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, οι μειωμένες κοινωνικές αντιστάσεις (λιγότερες απεργίες, πορείες), η ελάττωση της επιρροής της αριστεράς σε συνδικάτα και σωματεία εργαζομένων και η απομαζικοποίηση διαδικασιών που ήταν προνομιακός χώρος δράσης όπως οι γενικές συνελεύσεις καθώς και στρατηγικά και πολιτικά λάθη των κομμάτων της αριστεράς έδωσαν πάτημα σε τέτοιες θεωρίες. Οι θιασώτες του τέλους της ιστορίας περίμεναν την αριστερά να ξεφουσκώσει ιδεολογικά, πολιτικά και εκλογικά και να εξαφανιστεί. Επειδή όμως την ιστορία δεν την γράφουν οι νικητές αλλά οι αγώνες...

Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς

Ιδρύθηκε με την διακήρυξη της Ρώμης 8-9 Μαΐου του 2004 και έκανε το πρώτο του συνέδριο στην Αθήνα 27-29 Οκτώβρη του 2005. Έχει 17 μόνιμα μέλη και 9 κόμματα παρατηρητές. Το ΚΕΑ γεννήθηκε ου-

σιαστικά από την υπαρκτή ανάγκη του συντονισμού της δράσης και της πολιτικής πρότασης των αριστερών κομμάτων απέναντι στην αδυσώπητη επέλαση του νεοφιλελευθερισμού στην Ευρώπη. Συνοψίζοντας την πολιτική απόφαση του συνεδρίου τα διακηρυκτικά χαρακτηριστικά του ΚΕΑ είναι

- Ο αγώνας για μια δημοκρατική και σοσιαλιστική Ευρώπη
- Πάλι ενάντια στο απάνθρωπο πρόσωπο του καπιταλισμού που ισοπεδώνει τον πλανήτη.
- Μάχη ενάντια στην τρομοκρατία και τον φονταμενταλισμό που τροφοδοτείται από την πολεμική λογική της υπερδύναμης.
- Πολιτική παγκόσμιας ειρήνης ως μονή πολιτική επιλογή στο ζήτημα διπλωματίας ή πόλεμος.

Ιταλία

Στο έδαφος της Ιταλίας αναπτύχθηκε το πιο μαζικό και ελπιδοφόρο αντιπολεμικό κίνημα. Απετέλεσε τόπο συνάντησης των κινήματων τόσο στη Γένοβα εν όψει της συνόδου του G8 όσο και του Φόρουμ της

Φλωρεντίας. Ο κύριος εκφραστής της Ιταλικής αριστεράς είναι η Κομμουνιστική Επανάσταση. Η Επανάσταση στις τελευταίες εκλογές συμμετείχε στον εκλογικό συνασπισμό της κεντροαριστεράς υπό τον Ρομάνο Πρόντι (ο πρόεδρος της επανάστασης Φαουστο Μπερτινοτι διεκδίκησε στο εσωτερικό δημοψήφισμα να είναι ο επικεφαλής της συμμαχίας αλλά στο εσωτερικό δημοψήφισμα βγήκε δεύτερος). Ήταν μια πολύ δύσκολη απόφαση για την ιταλική αριστερά να μπει σε αυτή τη συμμαχία αλλά εκ του εκλογικού αποτελέσματος (εκλογικού διότι η πραγματική αποτίμηση θα γίνει στο τέλος της πενταετίας) η απόφαση φαίνεται ότι ήταν σωστή.

Γιατί; Διότι στην Ιταλία η πολιτική διεξάγονταν σχεδόν με όρους πολιτικού γκανγκστερισμού. Ο ηγέτης της δεξιάς, Σιλβίο Μπερλουσκόνι, πέρα του ότι στον εκλογικό του συνδυασμό συμμετείχαν δυνάμεις που αυτοπροσδιορίζονται στην ακροδεξιά με καταβολές στον χώρο του Φασισμού (βλ. Αλεξάντρα Μουσολίνι). Ο ίδιος είναι ένας από τους μεγαλύτερους επιχειρηματίες που έχει στην κατοχή του αρκετά ιδιωτικά μέσα ενημέρωσης, ποδοσφαιρική ομάδα κ.α. Ο Μπερλουσκόνι προσπάθησε και το πέτυχε για δυο συναπτες θητείες να μετατρέψει την πολιτική σε πασαρέλα των ΜΜΕ και του ποδοσφαιρικού κουλιγκανισμού, μέσα απ αυτό το πολιτικό marketing αποσάθρωσε το κοινωνικό κράτος, διέβρωσε τον κρατικό μηχανισμό και έστειλε στρατιωτικές δυνάμεις στο Ιράκ.

Εντούτοις το εκλογικό αποτέλεσμα δεν ήταν συντριπτικό υπέρ της Κεντροαριστεράς και αυτό διότι οι Ιταλοί δεν τρέφουν αυταπάτες για το ότι η Ιταλική σοσιαλδημοκρατία είναι συγκλίνουσα με το νεοφιλελεύθερο ρεύμα που σαρώνει την Ευρώπη. Το στοίχημα λοιπόν για τους Ιταλούς Κομμουνιστές δεν μπορεί να είναι άλλο από μια αμείλικτοι στάση σε ζητήματα πολέμου και ειρήνης (έρχεται το Ιράν), μια αδιάλλακτη θέση στα ζητήματα της εργασιακής ανασφάλειας των νέων και της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Το υψηλό εκλογικό ποσοστό της επανίδρυσης 5,8% στη Κάτω Βουλή και 7,5% στην Γερουσία δίνει στην Ιταλική αριστερά τη δυνατότητα να ρίξει την κυβέρνηση Πρόντι δια της αποχώρησης της αν δεν τηρηθούν τα προαναφερθέντα.

Γαλλία

Ιούνης 2005: Απόρριψη του Ευρωσυντάγματος από το γαλλικό λαό με το βροντερό «ΟΧΙ» (55%) στο δημοψήφισμα. Χιλιάδες επιτροπές στήθηκαν ανά την χώρα με την συνεργασία όλου του φάσματος της Αριστεράς και των συνδικάτων που τάχθηκαν κατά του Ευρωσυντάγματος από την αριστερά των LCR και του Γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος μέχρι τους διαφωνούντες σοσιαλιστές.

Δεκέμβριος 2005: Οι νέοι μετανάστες δεύτερης και τρίτης γενιάς, που ζουν αποκλεισμένοι στα προάστια του Παρισιού, βγαίνουν στο δρόμο.

Μάρτις- Απρίλιος 2006: Η Γαλλική Άνοιξη του φοιτητικού και εργατικού κινήματος δεν αργεί να έρθει. Το Σύμφωνα Πρώτης Πρόσληψης που απελευθερώνει τις απολύσεις των νέων κάτω των 25 ετών, γίνεται η αιχμή του δόρατος. Στις 7 Απρίλη ο μέχρι πρότινος αδιάλλακτος ντε Βιλπέν αποσύρει τον νόμο. Οι γαλλικές φοιτητικές ενώσεις και τα συνδικάτα των εργαζόμενων ενωμένα μέχρι το τέλος κατάφεραν μια ασύλληπτη μέχρι πριν λίγο καιρό συσπείρωση και νίκη. Όχι μόνο κατά του Συμφώνου της ντροπής αλλά και κατά του νεοφιλελεύθερου τρόπου σκέψης που ανάγει την «λύση» όλων των προβλημάτων σε «τεχνοκρατικά» μέτρα «διευκόλυνσης» των μεγάλων επιχειρήσεων. Σημαντικότερο ρόλο έπαιξε η Γαλλική Αριστερά με τα Κόμματα και τα Συνδικάτα που (αντίθετα με το τι συμβαίνει στην Ελλάδα) παραμέρισαν τις επιμέρους (ουσιαστικές) διαφορές τους και ενώθηκαν σε μια κοινή πλατφόρμα που μπορούσε να εμπνεύσει να ενώσει και τελικά να νικήσει! !

Είναι τρελοί αυτοί οι Γαλάτες; Όχι δεν είναι τρελοί είναι ενωμένοι!

Γερμανία

Για πολλά χρόνια το αριστερό κόμμα της Γερμανίας P.D.S. (κόμμα δημοκρατικού σοσιαλισμού) κατέγραφε εκλογικό ποσοστό κάτω του 5% και ήταν εκτός βουλής. Μια ιδιομορφία του PDS που έχει να κάνει με την πολιτική ιστορία και την κοινωνική ανισότητα στη Γερμανία είναι ότι το κόμμα αυτό καταγράφει ποσοστά της τάξης του 20%-30% στο κομμάτι της ανατολικής Γερμανίας και μόλις 1%-3% στη δυτική Γερμανία.

Αυτή η ιδιομορφία και η ανισοκατανομή αμβλύθηκε στις τελευταίες εκλογές και είχε αιτία βαθιά πολιτική. Στα μέσα της πλοηγούμενης κυβερνητικής θητείας, δηλαδή όσο κυβερνούσε ο συνασπισμός Σοσιαλδημοκρατών (SPD)-πράσινων και στην Καγκελαρία ήταν ο Σρεντερ υπήρξε διάσπαση στο εσωτερικό του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος και αποχώρηση στελεχών που διαμαρτύρονταν για την δεξιά στροφή της κυβέρνησης και την ολοένα και αυξανόμενη απόσταση με τις θέσεις της παραδοσιακής σοσιαλδημοκρατίας. Πρέπει να σημειωθεί ότι το SPD το κόμμα που ίδρυσε ο ίδιος ο Κάρολος Μαρξ είναι από τα πιο ιστορικά σοσιαλδημοκρατικά κόμματα στην Ευρώπη με ισχυρούς δεσμούς με τα συνδικάτα. Το διασπασμένο κομμάτι του SPD υπό τον Όσκαρ Λαφοντέν (πρώην γραμματέα του SPD) έφτιαξε ένα νέο πολιτικό μόρφωμα το WANG οροθετημένο στο χώρο της αριστεράς με καταβολές στην παραδοσιακή σοσιαλδημοκρατία, με αντινεοφιλελεύθερο χαρακτηριστικά και με πολιτική απίχηση σε σημαντικά τμήματα της δυτικής Γερμανίας που το PDS ήταν αδύναμο. Το PDS και το WANG συνεργάστηκαν στις τελευταίες εκλογές και συγκρότησαν το die Linke (η αριστερά). Το νέο αυτό μόρφωμα πήρε 8,7% και 52 έδρες στο γερμανικό κοινοβούλιο. Μετά την κυβέρνηση συνασπισμού χριστιανοδημοκρατών και σοσιαλδημοκρατών η αριστερά αποτελεί μια ισχυρότατη φωνή πολιτικής αμφισβήτησης τόσο του διπολικού κομματικού συστήματος το οποίο και στη Γερμανία αποδεικνύεται ως οι δυο πλευρές του ίδιου νομίσματος αλλά κυρίως δύναμη διεμβολισμού μεγάλων μαζών που παραδοσιακά κινούνταν στις γραμμές των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων και εγκλωβίζονταν εκεί.

Αίσθηση προκαλεί η ανακοίνωση του ΚΚΕ την επόμενη μέρα των γερμανικών

εκλογών η οποία χαρακτηρίζει το νέο μόρφωμα (die Linke) ως ανάχωμα στο ριζοσπαστισμό. Αλήθεια ποιοι είναι οι συνομιλητές του ΚΚΕ στη Γερμανία και πως σκέφτεται να «απεγκλωβίσει» κόσμο από το χώρο της σοσιαλδημοκρατίας; Ή μήπως δεν ενδιαφέρεται γι αυτό;

Ελλάδα

Το ΚΚΕ και τα παραρτήματά του (ΠΑΜΕ, ΚΝΕ, ΠΚΣ) ακολουθούν μια εξόχως απομονωτική λογική και στο ελληνικό αλλά και στο Ευρωπαϊκό κίνημα. Είναι βεβαίως σεβαστές οι απόψεις τους για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση αλλά δεν είναι δυνατόν να στέκονται απέναντι σε όλη την Ευρωπαϊκή Αριστερά κουνώντας το δάχτυλο σε όλα τα Αριστερά, Κομμουνιστικά κόμματα οργανώσεις και συνδικάτα της Ευρώπης που συσπειρώνονται και προσπαθούν να συνεργαστούν γύρω από το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς και το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ την στιγμή που οι διεθνείς συμμαχίες του ΚΚΕ με τις οποίες θα επιχειρήσει κάποτε την αλλαγή του παγκόσμιου συσχετισμού δύναμης είναι είτε ανύπαρκτες ή σκληροπυρηνικά σταλινικά μόρφωμα.

Από την άλλη ο χώρος της ανανεωτικής -ριζοσπαστικής αριστεράς και η προσπάθεια ανασύνθεσης και επανασύνδεσης με τα πλατιά στρώματα των εργαζομένων. Η ενότητα της αριστεράς ως προσπάθεια που έχει ξεκινήσει στην Ελλάδα με τον Χώρο Διαλόγου και Κοινής Δράσης της Αριστεράς και τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. (ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. αποτελεί συμμαχία του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήματων και της Οικολογίας, της ΑΚΟΑ, της ΔΕΑ, της ΚΕΔΑ, του Κόκκινο, των Ενεργών Πολιτών και άλλων μικρών ομάδων της ριζοσπαστικής και επαναστατικής αριστεράς με διακηρυκτικό στόχο την ενότητα τουλάχιστον στη δράση και σε πολλά σημεία στην αντιπολιτευτική τακτική της αριστεράς). Η σύνδεση με τα κοινωνικά κινήματα και η συμμετοχή σ' αυτά με διάθεση κοινής δράσης και συνδιαμόρφωσης. Η δημιουργία του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ. Η ανάγνωση που εκτός της κυρίαρχης αντίθεσης κεφαλαίου-εργασίας βλέπει και άλλες δευτερεύουσες αντιθέσεις οι οποίες αξίζουν προσοχής και ανάλυσης για την κατανόηση και την αλλαγή της πραγματικότητας...

Μηρούκος Γιάννης

Φάσμα Φυσικού

Κώστας Ζαχαριάδης

ΑΝ.Α.ΠΙΝΟΗ Βιολογικού

TRAFFICKING:

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

“Η Γιάνι ήταν 15 χρονών όταν την παρέσυραν με ψεύτικες υποσχέσεις για μια καλή δουλειά και σπουδές. Μετά από ένα μακρύ ταξίδι με αυτοκίνητο προς άγνωστη κατεύθυνση, βιάσθηκε από ένα μεσήλικα Ινδονήσιο που την άφησε αναισθητη από το ξύλο όταν αντιστάθηκε. Πουλήθηκε σε οίκο ανοχής όπου την φύλαγαν μέρα-νύχτα”.

Αντίστοιχη είναι και η ιστορία της Ντέβι . «Ο προαγωγός μου σταμάτησε να μου δίνει χρήματα και μου έδινε μόνο ναρκωτικά , γινόμουν κάθε μέρα και χειρότερα. Ζούσα από το ένα δωμάτιο ξενοδοχείου στο άλλο, οπουδήποτε ζητούσε κάποιος πελάτης, εδώ στην Σουρακάρτα ή και στη Τζακάρτα (σ.σ Ινδονησία)».

Τρομοκρατημένες και ντροπιασμένες η Γιάνι και η Ντέβι από την Ινδονησία υπήρξαν δύο ακόμα από τα εκατομμύ-

ρια νεαρών κοριτσιών και αγοριών που εισέρχονται στην πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων αγορά του σεξ σε όλον τον κόσμο. Με την υποστήριξη μη κυβερνητικών οργανώσεων και μετά από πολλούς αγώνες, οι δύο αδελφές απομακρύνθηκαν από τη βιομηχανία του σεξ .Η Ντέβι είναι τώρα πίσω στο σχολείο και σπουδάζει σύμβουλος για παιδιά-θύματα της σεξουαλικής εκμετάλλευσης, ενώ η Γιάνι θέλει να δημιουργήσει μια δική της οργάνωση για νέους.»

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Τα θύματα

Μία από τις σημαντικότερες δραστηριότητες των ομάδων του οργανωμένου εγκλήματος στη Ελλάδα, δηλαδή αυτών που δραστηριοποιούνται στο Trafficking in human beings (εμπόριο ανθρώπων), είναι το εμπόριο γυναικών. Αφορά όχι τη νόμιμη πορνεία. Αλλά την παράνομη και κυρίως αυτή που τροφοδοτείται από γυναίκες οι οποίες φτάνουν από το εξωτερικό στη Ελλάδα μέσω όλων των παράνομων δρόμων. Κυκλώματα που γεμίζουν τα επαρχιακά μπαρ με απεγνωσμένες γυναίκες, κρυφοί οίκοι ανοχής σε σπίτια και πολυκατοικίες, καταγωγή του πληρωμένου έρωτα, ης καταπίεσης και των βασανιστηρίων (σωματικών και ψυχολογικών). Από όλα τα αφύλακτα σημεία των συνόρων, με όλα τα μέσα και τα κόλπα που εκμεταλλεύονται τις ανοιχτές τρύπες της ελληνικής νομοθεσίας είναι το όνειρο ης καλής ζωής, η αποκατάσταση, η παραπλάνηση, το εμπόριο και η

εκμετάλλευση τελικά.

Η συντριπτική πλειονότητα των γυναικών προέρχεται από χώρες της Βαλκανικής και της Ανατολικής Ευρώπης. Ο σημαντικότερος παράγοντας όπως παρατηρείται για την σεξουαλική μεταναστευση και το εμπόριο γυναικών έχει σχέση όχι τόσο με τη ζήτηση στις χώρες προορισμού, αλλά με τις κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες που επικρατούν στις χώρες προέλευσης. Ανέχεια, πείνα, εκμετάλλευση γεννούν και αναπτύσσουν με το δικό τους τρόπο το ίδιο φαινόμενο σε χώρες περισσότερο αναπτυγμένες. Με βάση τα στοιχεία που έχουν προκύψει από τις εξιχνιασμένες υποθέσεις, τα θύματα της σεξουαλικής εκμετάλλευσης στην Ελλάδα είναι γυναίκες 20-30 ετών και σε μικρότερα ποσοστά 18-20 ετών ή πάνω από 30, ενώ συχνά είναι και τα ανήλικα θύματα από χώρες όπως Ρουμανία, Βουλγαρία, Μολδαβία Αλβανία, Ουκρανία, Ρωσία κ.λ.π. Βεβαίως, πρέπει να

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ

ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι τα στοιχεία αυτά μπορεί να είναι πλασματικά, αφού οι συλληφθείσες γυναίκες δεν αποκαλύπτουν κατά τη διάρκεια της προανάκρισης τα στοιχεία της πραγματικής οικογενειακής τους κατάστασης. Ο δρόμος για την τελική τους στρατολόγηση ανοίγει με το κλειδί του χαμηλού βιοτικού τους επιπέδου, άρα η σεξουαλική τους εκμετάλλευση φαντάζει ως μοναδική διέξοδος στην ατελείωτη πορεία αναζήτησης καλύτερης τύχης. Όσον αφορά το μορφωτικό τους επίπεδο συνήθως είναι μεσαίας ή κατώτερης βαθμίδας.

Οι δράστες και το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος

Στο οργανωμένο έγκλημα της διακίνησης γυναικών καταγράφεται συνήθως η συμμετοχή ολιγομελών ομάδων 2-8 ατόμων, στα οποία συμπεριλαμβάνονται ο αρχηγός, οι προστάτες, οι οδηγοί, οι τηλεφωνήτριες, οι φύλακες, οι οποίοι τελικά αναπτύσσουν σχέσεις συνεργασίας τόσο με αλλοδαπούς όσο και με ομοεθνείς. Τα διάφορα μέλη του κυκλώματος αναλαμβάνουν αρχικά την στρατολόγηση των γυναικών, τις οποίες πείθουν όχι μόνο για καλύτερη ζωή αλλά κυρίως με υποσχέσεις για σταδιοδρομία σε καλλιτεχνικούς τομείς (χορός, θέατρο, τηλεόραση). Πολλοί ασχολούνται με τη φύλαξη των γυναικών, των οποίων τα ταξιδιωτικά έγγραφα κατέχονται, έτσι ώστε να τις ελέγχουν πλήρως. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούν οι δεσμοφύλακες του εισαγόμενου πληρωμένου σεξ ξεπερνούν κάθε όριο ανθρωπίνης συμπεριφοράς και συμπεριλαμβάνουν ξυλοδαρμούς, βιασμούς και βασανιστήρια. Συνεργάτες των κυκλωμάτων είναι ορισμένοι που αναλαμβάνουν την παραλαβή των

γυναικών από τα σύνορα, τη μεταφορά τους σε άθλια καταλύματα, σε οίκους ανοχής ή σε μπαρ αλλά και όσοι ασχολούνται με τις ροζ αγγελίες σε εφημερίδες και περιοδικά. Εκατοντάδες είναι οι περιπτώσεις αλλοδαπών γυναικών που έχουν αποπειραθεί να αποδράσουν με απεγνωσμένες και συνήθως απέλπιδες προσπάθειες από την αθλιότητα των βασανισμών και της οικτρής εκμετάλλευσής.

Οι εγκληματικές ομάδες που ασχολούνται με την σεξουαλική εκμετάλλευση αποκομίζουν και μοιραία ξεπλένουν τεράστια κέρδη στη ελληνική αγορά χρήματος με απροσδιόριστους και συχνά ασύλληπτους τρόπους. Μία από τις πιο επικερδείς διαστάσεις του εγκλήματος είναι η «μεταπώληση» μίας γυναίκας από κύκλωμα σε κύκλωμα, εφόσον πληροφορίες αναφέρουν ότι για να πουλήσει ένα κύκλωμα μία γυναίκα σε ένα άλλο, θα πρέπει πρώτα να έχει εξοικονομήσει από αυτήν περίπου 20.000.000 δραχμές. Συχνά κάποιιοι από τους συλληφθέντες κακοποιούς κάνουν χρήση ψευδών ή πλαστών στοιχείων ταυτότητας για να αποτρέψουν το ενδεχόμενο σύλληψής τους.

Τα προβλήματα στην αντιμετώπιση του φαινομένου

Ποικίλοι είναι οι παράγοντες που αναστέλλουν την επιτυχή αντιμετώπιση της παράνομης διακίνησης γυναικών στη χώρα μας. Αρχικά πρόκειται για ένα σύνθετο και πολύπρακτο έγκλημα, συχνά διασυνοριακό, με διεθνή διάσταση (πολλές φορές πελάτες είναι διεθνείς αστυνομικοί και στρατιώτες), η οποία δυσχεραίνει την εξάρθρωση των κυκλωμάτων. Επίσης, η άγνοια της

νομοθεσίας και της γλώσσας από τα θύματα της εμπορίας καθώς και η έλλειψη συνεργασίας των θυμάτων από φόβο για τη ζωή και τη σωματική τους ακεραιότητα ή από το φόβο της απέλασής τους, δυσκολεύουν την πλήρη διαλεύκανση πολλών υποθέσεων. Συχνά είναι αδύνατη η αυτοπρόσωπη παρουσία μαρτύρων επειδή τα θύματα είτε αποχωρούν οικειοθελώς είτε απελαύνονται, γεγονός που εξασθενεί την στήριξη της κατηγορίας. Τέλος, η έλλειψη νομοθετικού πλαισίου για την προστασία των μαρτύρων αλλά και των ίδιων των θυμάτων αποτελεί σοβαρό εμπόδιο στον αγώνα κατά του trafficking. Αν και πολλές φωνές από μη κυβερνητικές οργανώσεις συνεχίζουν να πιέζουν, ώστε οι κρατικές ενέργειες κατά της εμπορίας ανθρώπων να εδράζονται στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι γυναίκες-θύματα εμπορίας συνεχίζουν να προδίδονται από τις αρχές και τα δικαστικά συστήματα στις χώρες προέλευσης, εμπορίας και προορισμού.

Αριάδνη Βαλλινδρά
Μαρτίνα Ρόππα
ΑΝΑΔΡΑΣΗ ΙΑΤΡΙΚΗΣ.

Όταν οι γυναίκες ενώνονται, αγωνίζονται και διεκδικούν...

Η Παγκόσμια Πορεία Γυναικών (World March of Women) είναι ένα διεθνές δίκτυο γυναικείων και φεμινιστικών συλλογικοτήτων το οποίο ιδρύθηκε στον Καναδά και εξαπλώθηκε ταχύτατα σ' όλες τις ηπείρους. Σήμερα αριθμεί περίπου 6.000 ομάδες και ανεξάρτητα μέλη από 163 χώρες.

Δημιουργήθηκε εξαιτίας της ανάγκης για συντονισμό και για κοινή δράση των επιμέρους ομάδων και ανθρώπων που αγωνίζονται για την καταπολέμηση της βίας και της φτώχειας αλλά και των κοινωνικών διακρίσεων που πλήττουν τις γυναίκες σ' όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Η ανάγκη για παγκόσμια συμμαχία και για αλληλεγγύη μεταξύ των γυναικών είναι μεγαλύτερη από ποτέ δεδομένων των συνθηκών που δημιουργεί η καπιταλιστική νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση σε συνδυασμό με τον αυξανόμενο μιλιταρισμό και την πατριαρχία. Αυτή η νέα τάξη πραγμάτων έχει σαν αποτέλεσμα την φτώχεια η οποία μαστίζει κυρίως το γυναικείο φύλο. Τρανταχτή απόδειξη αποτελεί το γεγονός ότι από τους 1,3 δις ανθρώπους που ζουν κάτω από το όριο φτώχειας το 70% είναι γυναίκες. Εκτός από τη φτώχεια, οι γυναίκες υφίστανται κάθε λογής βία και καταπίεση ενώ εκρηκτικές διαστάσεις έχει αποκτήσει η παγκόσμια βιομηχανία του σεξ, η σωματεμπορεία και το δουλεμπόριο που καταπατούν τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματά τους. Ακόμα και στις "σύγχρονες" δυτικές κοινωνίες οι γυναίκες υφί-

στανται κάθε είδους διάκριση στους χώρους εργασίας αλλά και σε κοινωνικό επίπεδο οι οποίες απορρέουν από την κυρίαρχη σεξιστική ιδεολογία.

Γι' αυτούς τους λόγους γυναίκες από όλο τον κόσμο συσπειρώθηκαν και δημιούργησαν την Παγκόσμια Πορεία Γυναικών προκειμένου να ενδυναμωθεί ένα παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης το οποίο εναντιώνεται σε κάθε μορφή βίας και αδικίας που προκύπτει από τη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση αλλά και στο ρατσισμό, τον φονταμενταλισμό και την θρησκοκληψία που υποδηλώνουν τις γυναίκες και που συρρικνώνουν ακόμα και στοιχειώδη δικαιώματά τους, όπως το δικαίωμα να ελέγχουν οι ίδιες την σεξουαλική τους ζωή και τη γονιμότητά τους. Η Παγκόσμια Πορεία Γυναικών έχει θέσει σαν πρωταρχικό στόχο την άσκηση πίεσης σε διεθνείς οργανισμούς αλλά και στις διάφορες κυβερνήσεις έτσι ώστε να προωθηθούν οι απαραίτητες αλλαγές για την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των γυναικών ενώ παράλληλα καταδικάζει και απορρίπτει τις επιλογές των διεθνών οικονομικών και στρατιωτικών οργανισμών (πχ NATO, Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κλπ) που οδηγούν την γυναίκα στην εξαθλίωση και στην περιθωριοποίηση. Βασικός στόχος αποτελεί η ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης αλλά και η δραστηριοποίηση και η ανάληψη πρωτοβουλιών έτσι ώστε να επιτευχθεί συγκεκριμένη και συντονισμένη δράση ενάντια στις πολιτικές αυτές. Σαν ανεξάρτητο διεθνές δίκτυο, αποτελεί χώρο προβληματισμού και επεξεργασίας εναλλακτικών προτάσε-



ων και θεωριών για την οικονομία, την διαχείριση του περιβάλλοντος, το κοινωνικοπολιτικό σύστημα και τις ανθρώπινες σχέσεις.

Όσον αφορά στην εσωτερική οργάνωση της Παγκόσμιας Πορείας Γυναικών, οι ομάδες και τα ανεξάρτητα μέλη που την απαρτίζουν είναι ισότιμα μεταξύ τους στην λήψη αποφάσεων, η οποία προκύπτει με συναίνεση και ομοφωνία πάνω σε ένα μίνιμουμ πλαίσιο, έτσι ώστε να προάγεται ο συντονισμός και η κοινή δράση. Βασική προϋπόθεση για την ύπαρξη και δραστηριοποίηση της Παγκόσμιας Πορείας Γυναικών είναι η οριζόντιες σχέσεις επικοινωνίας, ανταλλαγής και συνεργασίας και οι δημοκρατικές διαδικασίες που σπρρίζονται στην ενεργό και ισότιμη συμμετοχή όλων των μελών. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στον σεβασμό και στην υποστήριξη της πολυπολιτισμικότητας, της πολυφωνίας και της πολυχρωμίας που χαρακτηρίζουν τις επιμέρους γυναικείες συλλογικότητες ανά τον κόσμο.

Δικαίωμα στη διαφορετικότητα, απαίτηση για ισότητα

Η Παγκόσμια Πορεία Γυναικών επιδιώκοντας την αλληλεπίδραση με τα άλλα κινήματα συμμετέχει από την ίδρυση της στο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ. Έτσι τοποθετείται στην καρδιά των κοινωνικών κινήματων που απορρίπτουν τις πολιτικές της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης και που μάχονται για μια διαφορετική οργάνωση των ανθρώπινων κοινωνιών απαλλαγμένη από τις κοινωνικές ανισότητες, τη φτώχεια και τη βία. Άλλωστε όπως διατυπώθηκε και στην διακήρυξή της στο Κοινωνικό Φόρουμ το 2003 “ακριβώς όπως ξέρουμε ότι για να αλλάξουμε τις ζωές των γυναικών πρέπει ν’ αλλάξουμε τον κόσμο, έτσι ξέρουμε ότι μόνο με τις γυναίκες και το φεμινισμό είναι εφικτός ένας άλλος κόσμος”.

ΥΠΑΤΙΑ

(...μια μόνο μαθηματικός σ’ ολόκληρη την αρχαιότητα και αυτή βασανίστηκε και κάπκε στη πυρά...)

Στο τέλος του 4ου μ.χ αιώνα η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία δίνει τη θέση της στο Βυζάντιο και ο Χριστιανισμός ελεύθερα πλέον εξαπλώνεται, βάζοντας στο περιθώριο τη λατρεία των αρχαίων ειδώλων. Εκείνη την εποχή ζούσε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου η Υπατία, η μόνη γυναίκα μαθηματικός της αρχαιότητας! Καταγόταν από μαθηματική οικογένεια με πατέρα και αδελφό επίσης μαθηματικούς. Η Υπατία ξεχώριζε για τις καταπληκτικές εργασίες της πάνω σε προβλήματα διάσημων μαθηματικών όπως του Διόφαντου, του Πτολεμαίου και του Απολλώνιου.

Σύμφωνα με την αρχαία ελληνική παράδοση, η Υπατία ήταν εξίσου καλή μαθηματικός και φιλόσοφος. Έτσι δίδασκε και τα δύο. Εκατοντάδες ακροατές συνωστίζονταν στα μαθήματά της μαγεμένοι από την εξυπνάδα, τις γνώσεις της και ...την ομορφιά της. Και τα τρία της χαρίσματα ήταν ανυπόφορα για τους οπαδούς της νέας ηθικής τάξης που είχε αρχίσει να καταδυναστεύει την Αλεξάνδρεια. Η Υπατία ήταν μια ελεύθερη γυναίκα και αυτό ενοχλούσε...!

Μια μέρα το 415 ο όχλος εξαγριωμένος από ανθρώπους του πατριάρχη Αλεξανδρείας, όρμησε στο άρμα της, την έριξε κάτω, την έγδυσε και αφού την βασάνισε ξεσκίζοντας το

σώμα της με όστρακα αιχμηρά και μαχαίρια, την έκαψε ζωντανή. Είναι φανερό πως ορισμένοι άνθρωποι της εκκλησίας αγαπούν τις γυναίκες περισσότερο καμένες παρά ζωντανές, όπως την Υπατία, τη Ζαν ντ’Αρκ και τις δεκάδες χιλιάδες «μάγισσες» που καταδίκασε η ιερά εξέταση το Μεσαίωνα.

Η «αθέατη» ενδοοικογενειακή βία κατά των γυναικών

Ενώ μαρτυρίες τραγικών φαινομένων βίας κατά των γυναικών σε χώρες του «τρίτου» κόσμου σοκάρουν, στον «αναπτυγμένο» δυτικό κόσμο εκατομμύρια γυναίκες βιώνουν καθημερινά τις διάφορες μορφές της: λεκτική και ψυχολογική, σεξουαλική κακοποίηση, ξυλοδαρμοί, οικονομική αποστέρηση καθώς επίσης και περιορισμός κοινωνικών επαφών.

Το Συμβούλιο της Ευρώπης έχει δηλώσει ότι η ενδοοικογενειακή βία αποτελεί τη βασική αιτία θανάτου και αναπηρίας για τις γυναίκες ηλικίας 16-44 ετών και ευθύνεται για

περισσότερους θανάτους και προβλήματα υγείας απ’ ότι ο καρκίνος ή τα αυτοκινητιστικά δυστυχήματα.

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας αναφέρει ότι σε ποσοστό μέχρι και 70% των περιπτώσεων δολοφονιών γυναικών, τα θύματα σκοτώθηκαν από τους άντρες συντρόφους τους.

Τουλάχιστον μία στις τρεις έφηβες έχει ξυλοκοπηθεί, έχει εξαναγκαστεί σε ερωτική επαφή ή έχει κακοποιηθεί με άλλο τρόπο στο πλαίσιο κάποιας συντροφικής της σχέσης με το άλλο φύλο.

Σύμφωνα με έρευνες του ΟΗΕ, η ανδρική βία κατά των γυναικών είναι η πιο διαδεδομένη και πιο συγκαλυμμένη μορφή βίας παγκοσμίως

Συγκεκριμένα στην Ελλάδα η κατάσταση είναι εξίσου ανησυχητική:

✱ Μία στις πέντε γυναίκες ζει με βίαιο σύντροφο

✱ Οι περισσότερες γυναίκες (56%) δέχονται μερικές φορές ή και συχνά καταχρηστικές συμπεριφορές από το σύντροφό τους.

✱ 1 στις 2 γυναίκες που δολοφονούνται κάθε χρόνο, έχουν χάσει τη ζωή τους στα χέρια του «συντρόφου» ή «συζύγου» τους.

Η βία κατά των γυναικών μετατρέπει τις ανθρώπινες σχέσεις σε σχέσεις εξουσίας και υποταγής μεταξύ των δύο φύλων. Είναι αποτέλεσμα της πατριαρχικής και σεξιστικής αντίληψης που διαποτίζει τις ανθρώπινες κοινωνίες σε όλες τους τις εκφάνσεις. Μιας αντίληψης που κατηγοριοποιεί τα φύλα σε ασθενές και ισχυρό και που οδηγεί στην ταπείνωση της προσωπικότητας και στον εξευτελισμό της γυναικείας υπόστασης.

Η κατάσταση αυτή θα συνεχίζεται όσο την ανεχόμαστε σε κοινωνικό και ατομικό επίπεδο. Οφείλουμε να δράσουμε, γιατί μια άλλη κοινωνία είναι όχι μόνο αναγκαία αλλά και εφικτή!

Εμπέλεια: Γεωργίου Μαρία, Τσίπη Μαρία, Χειμώνα Χρυσάνθη
ΑΝ.Α.ΠΙΝΟΗ Βιολογική

Το «ασθενές» φύλο πέθανε...!

1 Μάιν

Επιμέλεια: Γιώργος Μπασκόζος, ΑΝ.Α.ΔΡΑΣΗ



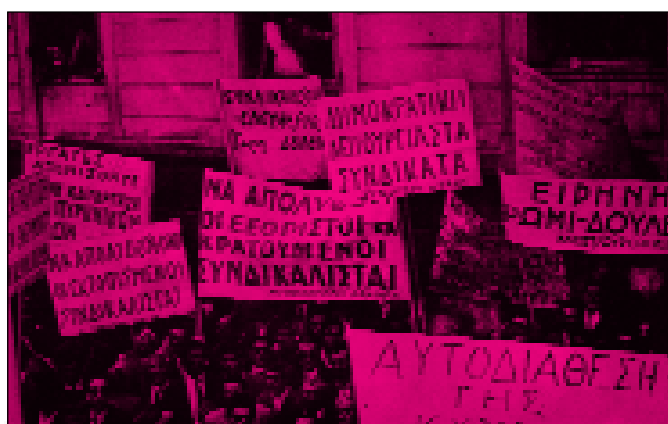
1



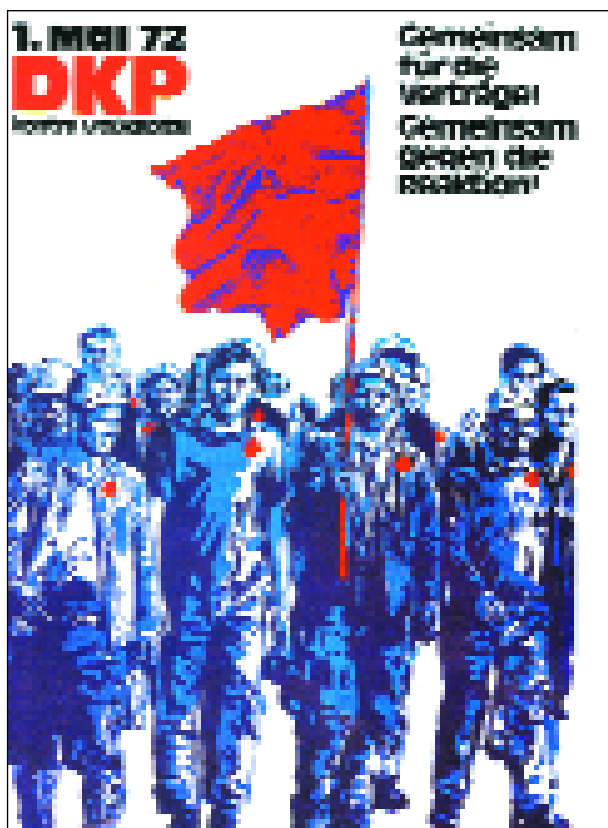
2



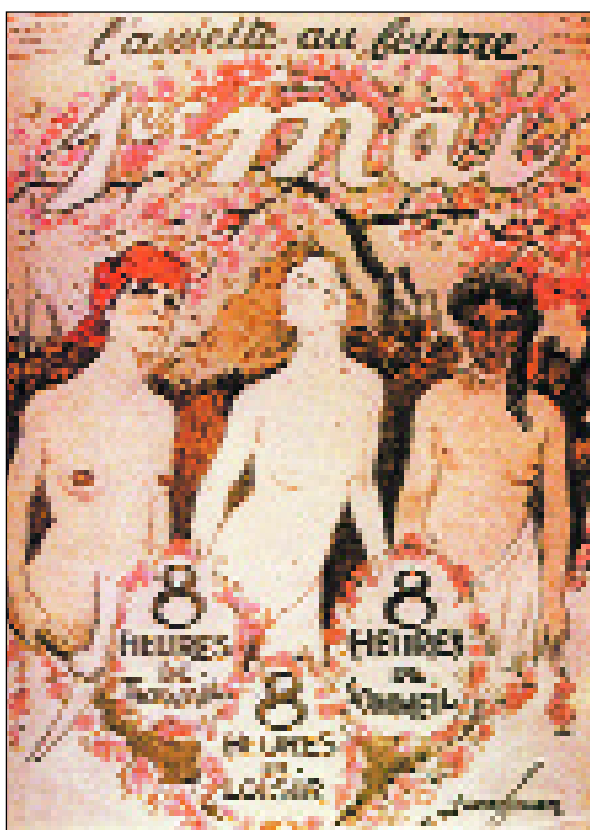
3



4

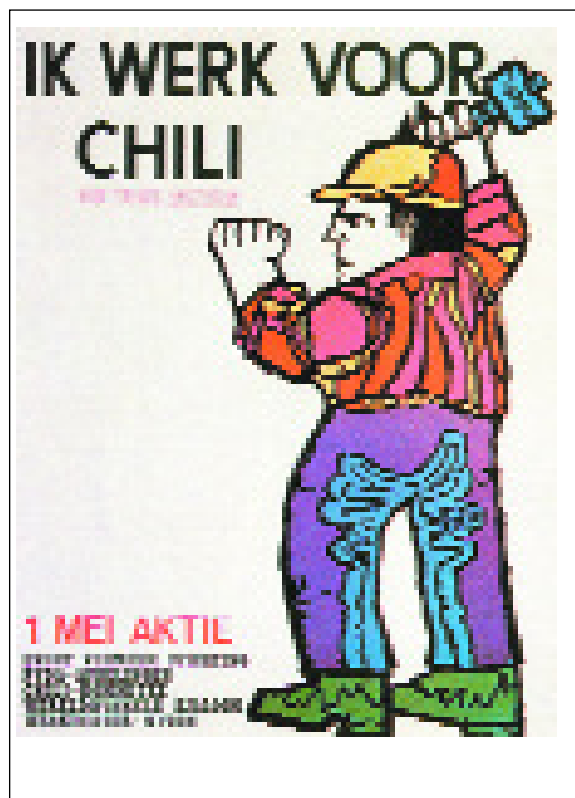


5





10



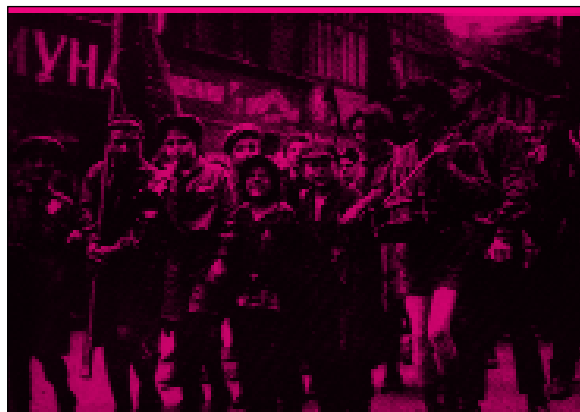
11



12



14



13



15

1 Μάη



16



17



18

1. Επιθεώρηση «Η Κομμουνιστική Διεθνής» (ΕΣΣΔ) 1919
2. 1 Μάη 1937. Απο την Πολωνική ομάδα των διεθνών ταξιαρχιών στον ισπανικό εμφύλιο «Για τη δική σας λευτεριά και τη δική μας»
3. Γκραβούρα απο τα γεγονότα του Σικάγο, 1886
4. Πρωτομαγιάτικη εκδήλωση στην Αθήνα, 1957
5. Πρωτομαγιάτικη αφίσα του Γερμανικού Κομμουνιστικού Κόμματος. 1972
6. Σοβιετική αφίσα του 1921 «Ζήτω η 1 Μάη, διεθνής εργατική μέρα!»
7. «Απεργία!» Πρωτοσέλλιδο του γαλλικού περιοδικού «βούτυρο στο πιάτο», 1905
8. «8 ώρες δουλειάς, 8 ώρες ξεκούρασης, 8 ώρες ύπνου» Γαλλικό περιοδικό, 1906
9. 1 Μάη στην Κούβα, 1979
10. 1 Μάη στην Αγκόλα, 1974
11. Ολλανδική αφίσα. Αλληλεγγύη στη Λαϊκή Ενότητα της Χιλής, 1970
12. Χαρακτικό Τάσσου. 1 Μάη 1944. Η εκτέλεση των 200 στην Καισαριανή
13. Διαδήλωση παιδιών στη Σοβιετική Ένωση, 1 Μάη 1927
14. Πρωτομαγιάτικη διαδήλωση στο Λονδίνο. «Αλληλεγγύη στον Ισπανικό λαό, στον αγώνα του ενάντια στον φασισμό», 1937
15. Ο ματωμένος Μάης του 1936 στη Θεσσαλονίκη
16. Ινδονησία, 1 Μάη 1950
17. 1 Μάη 1894, Γαλλία
18. 1 Μάη 1925, έκδοση του Αυστριακού Κομμουνιστικού Κόμματος για το θάνατο του Λένιν
19. Πρωτοσέλλιδο του γαλλικού περιοδικού "Le journal", 1 Μάη 1893



19

Ο «ΔΕΚΑΛΟΓ

Μετά την ανακοίνωση από την κυβέρνηση της Ν.Δ. για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος που καθιστά πλέον νόμιμη την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων οι “μεταρρυθμιστές-εκσυγχρονιστές” της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης προχωράνε ένα βήμα παραπέρα και μέσω του δημόσια απαξιωμένου οργάνου του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας (βλ. υπουργείο παιδείας και κολλάζοι του καθηγητές) προτείνουν 10 σημεία για την αναβάθμιση των πανεπιστημίων ώστε να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες απαιτήσεις (δηλαδή στις ανάγκες του κεφαλαίου).

Ηθεσμική κύρωση και η εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων προϋποθέτει την αναθεώρηση του ήδη υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου δηλαδή του νόμου πλαισίου για τη λειτουργία των ΑΕΙ. Κάτι τέτοιο προβλέπεται να γίνει σύμφωνα με πρόσφατη ανακοίνωση του ΥΠΕΠΘ μέσα στον Ιούνιο (εξεταστική περίοδος) ώστε να μην υπάρξουν συντονισμένες αντιδράσεις. Αξίζει λοιπόν να δούμε ποιες είναι αυτές οι προτάσεις και ποιανού το συμφέρον έχουν σκοπό να εξυπηρετήσουν. Των φοιτητών και της γνώσης ή μίπως της αγοράς και των ιδιωτών;

1. ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ “ΑΙΩΝΙΣΜΩΝ” ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Προτείνεται η εισαγωγή περιορισμού στο χρόνο φοίτησης. Συγκεκριμένα η παράταση των σπουδών ορίζεται στο 50% του κανονικού χρόνου φοίτησης για όλες τις σχολές των ΑΕΙ (δηλαδή για τετραετή προγράμματα σπουδών ο επιπλέον χρόνος είναι 2 χρόνια, για εξαετή 3 χρόνια κ.ο.κ.). Η πρόταση αυτή δεν λύνει κανένα από τα υπαρκτά προβλήματα των πανεπιστημίων μιας και για αυτά δεν ευθύνονται οι φοιτητές που υπερβαίνουν τον κανονικό χρόνο φοίτησης αλλά η ανεπαρκής χρηματοδότηση. Η ρητορική που χρησιμοποιεί το υπουργείο και η οποία μιλάει για ελάφρυνση των πανεπιστημίων από το οικονομικό και λειτουργικό βάρος που προσδίδουν σ’ αυτά οι “αιώνιοι” είναι εντελώς αβάσιμη. Η κατηγορία αυτή των φοιτητών αφορά ανθρω-

πους που εργάζονται και επομένως απέχουν από τις παρακολουθήσεις ή ανθρώπους που για x-λόγους μείνανε με έναν αριθμό μαθημάτων στη πλάτη τους και έρχονται στη σχολή μόνο στις εξεταστικές. Η οικονομική επιβάρυνση που υφίσταται το πανεπιστήμιο από αυτούς τους συμφοιτητές μας αφορά τις κόλτες αναφοράς που χρησιμοποιούν στις εξετάσεις. Η εισαγωγή ορίου στο χρόνο φοίτησης αυξάνει την εντατικοποίηση των σπουδών και τον ανταγωνισμό μεταξύ των φοιτητών αλλοιώνοντας το κοινωνικό χαρακτήρα του πανεπιστημίου ως χώρου παραγωγής και διακίνησης ιδεών, ως χώρου αμφισβήτησης και κριτικής, μετατρέποντας το σε μεταλυκειακό κέντρο παροχής υπηρεσιών εκπαίδευσης. Όταν το μοναδικό άγχος θα είναι το να βγάλουμε τη σχολή για να μη μας πιάσει το όριο του v+κάτι δεν θα υπάρχει κανένα άγχος για συλλογικές διεκδικήσεις. Κανένα άγχος επίσης δεν θα έχει και η εκάστοτε κυβέρνηση στην εφαρμογή των πιο αντιλαϊκών πολιτικών αφού θα ξέρει ότι οι φοιτητές (που παραδοσιακά αποτελούν ένα από τα ριζοσπαστικότερα τμήματα της κοινωνίας) τώρα διαβάζουν... Τέλος το συγκεκριμένο μέτρο μεγεθύνει τα ταξικά χαρακτηριστικά της εκπαίδευσης αφού πολλοί από τους φοιτητές που αργούν να τελειώσουν είναι εργαζόμενοι λόγω οικονομικών προβλημάτων.

2. ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΔΩΡΕΑΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Κατά την ανάλυση των σοφών του ΕΣΥΠ η αδυναμία πρόσβασης των φοι-

τητών σε εκτεταμένη βιβλιογραφία οφείλεται στο ότι εγκλωβίζονται στο σύγγραμμα που τους παρέχεται και όχι στην έλλειψη ενημερωμένων βιβλιοθηκών. Η ανάλυση αυτή είναι γελοία και προσχηματική. Το δωρεάν σύγγραμμα αποτελεί κατάκτηση και είναι η βασική αφετηρία για τη μελέτη ενός αντικειμένου. Το συγκεκριμένο μέτρο είναι καθαρό πλήγμα του δημοσίου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης και με την αναθεώρηση του άρθρου 16 θα αποκτήσει και την απαραίτητη συνταγματική κάλυψη. Η απάντηση από την πλευρά μας θα πρέπει να είναι το αίτημα: Καλύτερα συγγράμματα για όλους /ες – αύξηση της χρηματοδότησης για τη δημιουργία βιβλιοθηκών στις οποίες θα έχουν όλοι πρόσβαση.

3. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ

Προτείνεται η αντικατάσταση της επιτροπής ασύλου, στην οποία συμμετέχουν και φοιτητές, από το πρυτανικό συμβούλιο το οποίο θα λαμβάνει αποφάσεις με πλειοψηφία 2/3. Η πρόταση έχει στόχο να πλήξει την ακαδημαϊκή ελευθερία διευκολύνοντας την εισβολή της αστυνομίας στις σχολές σε περιπτώσεις που αυτό κρίνεται απαραίτητο από τους πρυτάνεις και το υπουργείο (βλ. καταλήψεις και απεργίες). Υπεύθυνοι για την περιφρούρηση του ασύλου είναι η πανεπιστημιακή κοινότητα και κανένας άλλος. ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΥΛΟ!

4. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΑΝΑΤΖΕΡ

Προτείνεται η θέση του οικονομικού διαχειριστή σε κάθε ΑΕΙ ο οποίος θα ελέγχει την χρηματοδότηση ιδρύματος. Χρηματοδότηση που προβλέπεται ότι θα κανονίζεται με τετραετείς συμφωνίες στις οποίες η εκάστοτε κυβέρνηση θα καθορίζει τους όρους της χρηματοδότησης και θα απαιτεί την υιοθέτηση τους από το πανεπιστήμιο. Με την πρόταση αυτή καταλύεται η ακαδημαϊκή αυτοτέλεια των ιδρυμάτων και το πανεπιστήμιο μετατρέπεται σε κρατική επιχείρηση. Επίσης η πρόταση είναι πλήρως ενταγμένη στο πλαίσιο των πολιτικών για την τριτοβάθμια εκπαίδευση έτσι

όπως αυτές μπαίνουν από την Ε.Ε. με συμφωνίες τύπου Μπολόνια.

5. ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΙΣ ΠΡΥΤΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Με πρόσχημα τη διαφάνεια και την καταπολέμηση των πελατειακών σχέσεων επιχειρείται η μείωση της φοιτητικής συμμετοχής στα όργανα συνδιοίκησης. Μειώνεται έτσι η εσωτερική δημοκρατία των σχολών που αποτελεί κατάσταση του φοιτητικού κινήματος.

6. ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Προτείνεται η κατάργηση των μετεγγραφών εσωτερικού με εξαίρεση τους αποδεδειγμένα πάσχοντες από σοβαρές ασθένειες. Πρόκειται για μια ακόμα πρόταση με ταξικά χαρακτηριστικά αφού το σημερινό θεσμικό πλαίσιο καλύπτει περιπτώσεις χαμηλών εισοδημάτων και πολύτεκνων οικογενειών. Όταν δεν υπάρχει η χρηματοδότηση εκείνη που θα εξασφαλίζει δωρεάν σίτιση και στέγαση (πρωτίστως στους φοιτητές εκείνους που την έχουν ανάγκη) πως μπορούν να μιλάνε για κατάργηση των μετεγγραφών; Το επιχείρημα της καταπολέμησης των πελατειακών σχέσεων δεν πείθει. Αυτές έτσι και αλλιώς ήταν πάντα εκτός νόμου αλλά σύμφυτες της πολιτικής πρακτικής τόσο της Ν.Δ. όσο και του ΠΑΣΟΚ και είναι βέβαιο πως θα συνεχίσουν να υπάρχουν.

7. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΔΕΠ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Πρόταση που μειώνει την ακαδημαϊκή ελευθέρια του διδάσκοντα και μετατρέπει τις παραδόσεις σε λυκειάκα μαθήματα που περιορίζονται στο αναμάσημα της εξεταστέας ύλης και αφήνουν κατά μέρους την ανάδειξη της επιστημονικής μεθόδου και των ανοιχτών προβλημάτων του εκάστοτε κλάδου. Η υποχρεωτική δήλωση του διδάσκοντα (προς ποιον άραγε;) για την ύλη που δίδαξε αν δεν παραπέμψει σε λογικές λυκείου που παραπέμψει; Άλλωστε οι θεσμικές δομές μέσα από τις οποίες μπορούμε σαν φοιτητές να ασκούμε κριτική και στο διδακτικό έργο των καθηγητών υπάρχουν ήδη και είναι οι σύλ-

λογοι, οι γενικές συνελεύσεις και τα δι-οικητικά συμβούλια. Επομένως ο στόχος πρέπει να είναι η ενίσχυση των ήδη υπάρχοντων δημοκρατικών θεσμών και όχι η εφεύρεση πρακτικών που έχουν στόχο την απαξίωση της γνώσης και την δημιουργία αποφοίτων κομμένων και ραμμένων στα μέτρα των αναγκών της αγοράς.

8. ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΠΛΗΡΟΥΣ, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΔΕΠ

Πρόκειται για πρόταση που αφορά τα εργασιακά δικαιώματα των καθηγητών και είναι ίσως η μόνη που βρίσκεται σε σωστή κατεύθυνση αφού το συγκεκριμένο αποτελεί πάγιο αίτημα της ΠΟΣ-ΔΕΠ. Ωστόσο δεν λείπουν οι υπαιτιγμοί για μετατροπή της πρώτης βαθμίδας σε νέου τύπου έδρα καθώς και ένα ακόμα ασαφές σημείο που μιλάει για συμμετοχή έγκριτων πανεπιστημιακών του εξωτερικού στα εκλεκτορικά σώματα και μας φέρνει στο μυαλό κάτι από τις επιτροπές αξιολόγησης που αποτελούν βασικό συστατικό της νεοφιλελεύθερης μεταρρύθμισης των πανεπιστημίων.

9. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΑΝΑ ΑΙΘΟΥΣΑ

Προτείνεται η καθιέρωση ορίου 80 φοιτητών ανά αίθουσα διδασκαλίας και αποδεικνύεται το πόσο μακριά βρίσκονται οι συντάκτες της από τη σημερινή πραγματικότητα των ΑΕΙ. Αν μια μέρα τύχει όλοι οι εγγεγραμμένοι φοιτητές (δί-κως εκείνους που χαρακτηρίζονται ως

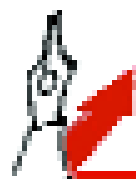
αιώνιοι) να αποφασίσουν να έρθουν στο πανεπιστήμιο για να παρακολουθήσουν το μάθημα τους οι εγκαταστάσεις και οι υποδομές θα εκραγούν. Κανένας δεν διαφωνεί ότι θα ήταν ευχής έργο η μείωση των φοιτητών ανά αίθουσα αλλά πως θα επιτευχθεί κάτι τέτοιο με το πενιχρό 3% του ΑΕΠ; Μήπως αυξάνοντας τους ταξικούς φραγμούς και πετώντας έξω από το πανεπιστήμιο κάμποσους παρείσακτους;

10. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΑΕΙ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Αίτημα όχι κακό αλλά δευτερεύουσας σημασίας για τη σημερινή κατάσταση και υλικοτεχνική υποδομή πολλών τμημάτων. Η καθολική υλοποίηση και αυτής της πρότασης προϋποθέτει την αύξηση της χρηματοδότησης.

Από τα παραπάνω καθίσταται σαφές ότι οι προτάσεις των σοφών του ΕΣΥΠ σε καμία περίπτωση δεν εξυπηρετούν τις ανάγκες των φοιτητών και του δημόσιου πανεπιστημίου. Αποτελούν το προοίμιο του τελευταίου βήματος της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης που είναι η αναθεώρηση του Νόμου-Πλαίσιο. Η απάντησή μας θα πρέπει να είναι η συγκρότηση μετώπου για την απόκρουση των προωθούμενων μέτρων. Αν αυτό δεν συμβεί όλοι όσοι σήμερα αρνούνται στο όνομα της ιδεολογικής τους καθαρότητας και των υπερεπαναστατικών τους αναλύσεων την ενωτική δράση θα έχουν βάλει το λιθαράκι τους στο βρώμικο έργο του υπουργείου...

Γ. Μανώλης Φάσμα Φυσικού



Η ΕΠΟΧΗ

Εφημερίδα «Η ΕΠΟΧΗ»

για την Κομμουνιστική Ανανέωση για το Σοσιαλισμό

Είναι Mac-Donalds

τα πανεπιστήμια των ΗΠΑ;

Με την κουβέντα που έχει ανοίξει για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος που τα απαγορεύει, ακούγονται και διάφορα περί μοντέλων ΗΠΑ, Ευρώπης, Σουηδίας, Ιρλανδίας κλπ... Λέγεται από την μεριά των υποστηρικτών της ίδρυσης ιδιωτικών ΑΕΙ (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ) ότι αυτό θα μας πάει πιο κοντά σε επιτυχημένα εκπαιδευτικά συστήματα όπως αυτό των ΗΠΑ.

Όμως, ως γνωστόν, παντού υπάρχει ένας ... ΜΥΘΟΣ! Και εδώ ο μύθος είναι ότι στις ΗΠΑ δεν υπάρχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια! Αυτό που πάει να μπηθεί η Ελληνική κυβέρνηση είναι μοντέλα τύπου Τουρκίας και Λίβανου όπου όλες οι μεταλυκειακές σπουδές είναι στο ίδιο τσουβάλι, με ισότιμα «πτυχία», σχολών που βγάζουν απλά «απασχολήσιμους», χρήσιμους για 2-3 χρόνια στην τοπική αγορά.

Και' αρχίει κάθε μοντέλο θα πρέπει να το εξετάζουμε μέσα στις συγκεκριμένες ιστορικές συνθήκες που γεννήθηκε και εξελίχθηκε και να παίρνουμε από αυτό μόνο τα επιθυμητά και εφαρμόσιμα στοιχεία. Αλλά στην χώρα μας τείνουμε να κάνουμε ακριβώς το αντίθετο. Πάρτε για παράδειγμα την νέα «εισαγωγή» Αμερικάνικου τύπου πολυκαταστήματος, του ATHENS MALL, όπου έχουν παιχτεί πολλές κομπίνες για την κατασκευή του (βλ. την πολύ ενδιαφέρουσα έρευνα του περιοδικού Γαλέρα), συν την κραυγαλέα καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Εκεί, άνοιξε τώρα τελευταία και ένα νέο φαγάδικο, το Hooters, κλασικός αντιπρόσωπος του αμερικάνικου κίτς, όπου οι πελάτες θα έχουν την ευχαρίστηση ενός οφθαλμολογτρού λόγω των καλλίγραμμων σερβιτόρων με τις οποίες βεβαίως απαγορεύεται κάθε κοινωνική επαφή (ένεκα τα ντόπερμαν του μαγαζιού). Με το αζηνίωτο βεβαίως καθώς η τυποποιημένη

εκμετάλλευση της γυναικείας ομορφιάς (μέσα σε προκαθορισμένα πλαίσια) συνοδεύεται και από μια αυξομειώση στην τιμή των (πάντα ποιοτικών και υγιεινών) burgers.

Ε, λοιπόν το μοντέλο των πανεπιστημίων που θέλουν να φτιάξουν εδώ προσομοιάζει πιο πολύ με αυτή την επιφανειακή τυποποιημένη «γνώση» από την οποία ο φοιτητής-πελάτης θα παίρνει μια μυρουδιά (πληρώνοντας πάντα και το αντίτιμο- ένεκα ιδιωτικού βλέπεις) χωρίς καμιά εμπάθυση και προβληματισμό.

Τα αμερικάνικα πανεπιστήμια όμως δεν είναι ούτε MALL ούτε Mac-Donalds ούτε Hooters. Το αμερικάνικο σύστημα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης περιλαμβάνει απόλυτα διακριτές κατηγορίες που έχουν διαμορφωθεί ιστορικά. Τα κολλέγια (community colleges) που μπορούν να ιδρυθούν από οιονδήποτε φορέα αλλά είναι αποκλειστικά διαδασκικά ιδρύματα δίχρονα και τρίχρονα χωρίς όμως ερευνητικές δραστηριότητες. Ορισμένα (όπως το Degree) δραστηριοποιούνται και στη χώρα μας, ενώ ελέγχονται και πιστοποιούνται από την πολιτεία της Μασαχουσέτης όπου εδρεύουν. Δεν είναι όμως, και δεν συγκρίνονται με πανεπιστήμια.

Στην αντίπερα όχθη είναι αυτά που λέμε καλά και παγκοσμίου φήμης αμερικάνικα πανεπιστήμια (Χάρβαρντ, Πρίστον, Γέιλ) που ιδρύθηκαν πριν τον εμφύλιο (18-19 αιώνα), δηλαδή πριν ακόμα την συγκρότηση του Ομοσπον-

διακού Κράτους των ΗΠΑ, με διάφορους τρόπους, και έγιναν αυτόματα, αυτόνομα, δημόσια πανεπιστήμια (public universities). Ούτε αξιολογούνται από κανέναν, ούτε πιστοποιούνται ούτε τυποποιούνται, ούτε ελέγχονται. Κι όμως, αυτά τα 20-30 πανεπιστήμια αποτελούν την διεθνή ελίτ των πανεπιστημίων με απορρόφηση του 80% όλων των ερευνητικών κονδυλίων των ΗΠΑ και ταυτόχρονα την παραγωγή του 80% των Νόμπελς.

Η κυβέρνηση της ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ δεν θέλουν να αναβαθμίσουν το Ελληνικό Πανεπιστήμιο σε Χάρβαρντ. Αν ήθελαν, θα άρχιζαν με την αύξηση της χρηματοδότησης για Παιδεία και της Έρευνα. Αντίθετα θέλουν να το υποβαθμίσουν σε college και φαστφουντάδικο τυποποιημένης «γνώσης» τύπου Hooters. Μόνο που εμείς δεν θα κάτσουμε να τους κοιτάμε τρώγοντας το burger μας σαν καλά παιδιά...

Μπρούζος Πάννης
Φάσμα Φυσικού



Όχι στον πόλεμο, ναι στην ειρήνη

Βρισκόμαστε στα πρόθυρα μιας ακόμα αμερικάνικης εισβολής με μοντέλο το Ιράκ. Η συνεχής κλιμάκωση της πολεμικής ρητορικής μεταξύ ΗΠΑ και Ιράν πρέπει να ερμηνευθεί χωρίς υπερβολές σαν τη συνεχή πίεση των ΗΠΑ για τη δημιουργία ενός συνασπισμού 'προθύμων' και τις δηλώσεις του καθεστώτος της Τεχεράνης ότι οποιοσδήποτε τοημήσει να επιτεθεί εναντίον της Ισλαμικής Δημοκρατίας θα το μετανιώσει σκληρά.. Και όλα αυτά με επακόλουθο μια διεθνή οικονομική κρίση που πυροδοτείται από το φόβο μιας στρατιωτικής διένεξης των ΗΠΑ με τον τέταρτο εξαγωγέα πετρελαίου στον κόσμο, το Ιράν.

Ποιά είναι η στάση της Αμερικής; Μετά την αποτυχία υποστήριξης τους από τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας και αγνοώντας για ακόμα μια φορά τον ΟΗΕ ,η ομάδα του Λευκού Οίκου δηλώνει ότι θέλει μεν ακόμα να πιστεύει στη δυνατότητα διπλωματικής λύσης, απειλεί όμως εμμέσως να συνενώσει όσους δεν υπακούουν στους διεθνείς κανόνες ακόμα κ με χρήση μικρής εμβέλειας πυρηνικών όπλων ,καθώς η Κοντολίζα Ράις δηλώνει ότι ο πρόεδρος δεν έχει αποκλείσει καμία εναλλακτική λύση. Η γερακίνα του Λευκού Οίκου περιοδεύει στην Ευρώπη τυπικά για τη συνάντηση του ΝΑΤΟ, αλλά ουσιαστικά για τη συγκρότηση της συμμαχίας των 'προθύμων' που θα αντιπαραταχθούν στην απόφαση του ΟΗΕ.

Στην Ελλάδα, με φόντο δακρυγόνα και μολότοφ που προσπάθησαν να καλύψουν την αντίδραση του ελληνικού λαού απέναντι στην αμερικάνικη πολιτική, η Κοντολίζα Ράις ζήτησε συμπαράταξη στο Συμβούλιο Ασφαλείας για το Ιράν, ενίσχυση δυνάμεων στο Αφγανιστάν κ προετοιμασία για Σουδάν.

Τα πράγματα είναι προαποφασισμένα, είμαστε μια ανάσα από ένα καινούργιο καταστροφικό πόλεμο καθώς ο πρόεδρος Μπους επαναλαμβάνει ότι δεν αποκλείει τη χρήση πυρηνικών , πράγμα που σημαίνει ότι οποιαδήποτε διπλωματική λύση έχει πια εγκαταλειφθεί .Το πεντάγωνο έχει από το 2003 καταρτίσει σενάρια για παγκόσμια χτυπήματα εναντίον κρατών που ενεργούν όπως το Ιράν. Σύμφωνα με αυτά μπορούν να χρησιμοποιήσουν πάσης φύσεως όπλα ή να βάλουν τους Ισραηλινούς να το κάνουν. Σύμφωνα δε με κορυφαίους αμερικανούς αξιωματικούς έχουν αρχίσει προετοιμασίες για πολεμική σύρραξη με το Ιράν.

Πως όμως αντιμετωπίζει όλα αυτά η άλλη πλευρά; Μπορούν αυτή τη στιγμή οι ΗΠΑ να επιχειρήσουν κάτι τέτοιο; Μια τέτοια επιχείρηση είναι πολύ μεγάλη και με το μέτωπο του Ιράκ ακόμα ανοικτό οι ΗΠΑ δεν θα ήταν ικανές να αντε-

πεξέλθουν, καθώς η διεθνής αποδοκιμασία θα είναι μεγάλη και η συσπείρωση Αράβων και μουσουλμάνων γύρω από το Ιράν θα είναι ευκολότερη.

Στην αντίπερα όχθη ο ιρανός πρόεδρος Μαχμούντ Αχμαντινεζάντ συνεχίζει να επαναλαμβάνει ακραίες θέσεις περί νομοτελειακής εξαφάνισης του Ισραήλ και απειλεί οποιοδήποτε επιδρομέα. Η Τεχεράνη στηρίζεται στο γεγονός ότι οι ΗΠΑ έχουν εμπλακεί στο βούρκο του Ιράκ και επίσης στο ότι βρίσκονται ταυτόχρονα μπροστά στην αναζωπύρωση της δράσης των Ταλιμπάν. Έτσι προσπαθεί να πείσει από τη μια τη διεθνή κοινότητα για το νόμιμο αίτημα της για απόκτηση πυρηνικών για ειρηνικούς σκοπούς ,και από την άλλη απειλεί ότι χιλιάδες εθελοντές είναι έτοιμοι να θυσιάσουν για την υποστήριξη του Ιράν. Πρόσφατα ,διακήρυξε ότι η Τεχεράνη κατάφερε να προχωρήσει στον εμπλουτισμό του ουρανίου αδιαφορώντας για τις απειλές των ΗΠΑ. Προφανώς η Τεχεράνη δεν πιστεύει στην επικείμενη στρατιωτική επίθεση των Αμερικανών .

Το Ιράν μπαίνει αργά και σταθερά στη λίσχη των πυρηνικών χωρών και η αντιμετώπισή της αναδυόμενης ιρανικής πυρηνικής δύναμης γίνεται δύσκολη απ'την πλευρά των ΗΠΑ και της Ευρώπης ,καθώς η Τεχεράνη αποκαθιστά τις σχέσεις της με γειτονικές χώρες και απολαμβάνει λαϊκής στήριξης από τον αραβικό κόσμο. Σε όλα αυτά εμπόδιο βρίσκουν οι ΗΠΑ τη Μόσχα ,η οποία θεωρεί μια επίθεση στο Ιράν πολιτικό και στρατιωτικό σφάλμα και επιμένει σε διπλωματική λύση, ενώ η Κίνα παρακολουθεί και προς το παρόν χωρίς να παίρνει σφυρίζει αδιάφορα.

Οι ΗΠΑ εξακολουθούν να αδιαφορούν για τα δικαιώματα των λαών της Μέσης Ανατολής και συνεχίζουν την αδιέξοδη πολιτική τους παγιδευμένες στις δικές τους αυτοσχέδιες παγίδες. Ένας πόλεμος χρειάζεται να είναι αποτελεσματικός-γιατί δίκαιος δεν είναι ποτέ- και η Τεχεράνη αυτή τη στιγμή δεν είναι διεθνής απειλή .Τα γεράκια του Λευκού Οίκου διψούν για πόλεμο μα πρέπει να καταλάβουμε πως οποιοδήποτε η Αμερική θεωρεί εχθρό δεν σημαίνει ότι είναι και εχθρός της διεθνούς κοινότητας. Άλλωστε έχει αποδειχτεί ότι με τις στρατηγικές τους το μόνο που καταφέρνουν είναι να ενισχύουν την δύναμη των κατά καιρούς εχθρών τους .

Μήπως όλα αυτά λοιπόν είναι μια επίδειξη δύναμης των Αμερικάνων προς τις ανερχόμενες μεγάλες δυνάμεις; Ή ο πόλεμος μας χτυπάει την πόρτα και τα αποτελέσματα του θα είναι ένα ντόμινο εκρήξεων; Η θέση της παγκόσμιας κοινής γνώμης καθώς και του ελληνικού λαού πρέπει να είναι ξεκάθαρη: καμία υποστήριξη σε έναν ακόμα πόλεμο, ας προσπαθήσουμε όλοι να βάλουμε φρένο στον παραλογισμό της Αμερικής και των δυνάμεων που την υποστηρίζουν.

Αφροδίτη Κονδύλη
Δίκτυο Φαρμακευτικής

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ

Η Υγεία είναι ένα ουσιαστικό καθολικό δικαίωμα που πρέπει να εξασφαλίζεται δωρεάν για όλους. Ο νεοφιλελευθερισμός, με διαφορετικό επί μέρους σχεδιασμό στις διάφορες χώρες επέβαλλε την προοδευτική άρνηση αυτού του δικαιώματος, όπως υπαγορεύεται από την πολιτική του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και από τις συμφωνίες GATS.

Η άρνηση αυτή, που αποτελεί αναγκαστική συνιστώσα μιας ευρύτερης διαδικασίας καταστροφής του κοινωνικού κράτους, περνά μέσα από το χτύπημα των Εθνικών Συστημάτων Υγείας και ταυτόχρονα όλων των αναγκαιών προϋποθέσεων για την υποστήριξη της υγείας (μισθοί, δικαίωμα στέγης, συντάξεις, ελεύθερος χρόνος, κ.λ.) και καταστρέφει την ανεξάρτητη έρευνα, μόνη ικανή να παράγει μια επιστημονική γνώση καθοριζόμενη από τις ανάγκες του πληθυσμού. Η σταθερή αύξηση του ρόλου της ιδιωτικής υγείας και οι διαρκώς μειούμενες δαπάνες για τη δημόσια υγεία είναι παραδείγματα της όλο και περισσότερο διευρυνόμενης εμπορευματοποίησης της υγείας.

Μέσα σ' αυτό το ζοφερό-για τους πολίτες και τους εργαζόμενους στο χώρο της υγείας-κλίμα, μια χώρα πετυχαίνει το ακατόρθωτο: η Κούβα, παρά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, του κύριου χρηματοδότη της, και το αυστηρό και καταστροφικό για την οικονομία της χώρας εμπόριο από τις ΗΠΑ, θριάμβευσε :παρ' ότι η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας υστερεί σε υλικό εξοπλισμό, οι δείκτες της χώρας θεωρούνται ισότιμοι των ευρωπαϊκών.

Σύμφωνα με το ίδρυμα Kaiser, μια μη κυβερνητική οργάνωση που αξιολόγησε το σύστημα υγείας της χώρας το διάστημα 2000-2001, η Κούβα αποτελεί ένα φωτεινό παράδειγμα της δυνατότητας που έχει μια κυβέρνηση να βελτιώσει το επίπεδο υγείας του λαού της χώρας της διατηρώντας και δίνοντας έμφαση στο δημόσιο χαρακτήρα του συστήματος υγείας.

Το σύστημα υγείας της Κούβας εγγυάται δωρεάν ιατρική περίθαλψη στους πολίτες της, συμπεριλαμβανομένων των ιατρικών συνταγών και των εμβολιασμών. Μάλιστα, η αποτελεσματικότητα του Προγράμματος Εμβολιασμών της Κούβας

είναι τέτοια, που προτάθηκε για το βραβείο GATES για την Παγκόσμια Υγεία, από την Επιτροπή Παγκόσμιας Υγείας (Global Health Council).

Διάρθρωση του Συστήματος Υγείας της Κούβας

Το 1991 το Υπουργείο Δημόσιας Υγείας συνέταξε έγγραφο με το οποίο καθόριζε τους στόχους που έπρεπε να πετύχει η χώρα στον τομέα της υγείας ως το 2000. Οι στόχοι περιελάμβαναν:

- Επαναπροσανατολισμό του συστήματος υγείας με έμφαση στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας
- Ανάπτυξη προγράμματος οικογενειακών γιατρών και νοσηλευτών (πρόγραμμα-κλειδί για το σύστημα υγείας)
- Αναζωογόνηση της νοσοκομειακής περίθαλψης
- Προώθηση της έρευνας για την υγεία
- Ανάπτυξη προγράμματος παραδοσιακών ιατρικών μεθόδων, έρευνα για βιολογικά φάρμακα, βότανα κ.α..

Προτεραιότητα δίνεται σε προγράμματα περίθαλψης για τις μητέρες και τα παιδιά, για ασθενείς με χρόνια μη λοιμώδη νοσήματα, για ασθενείς με λοιμώδη νοσήματα και ηλικιωμένους.

Η Κούβα είναι χωρισμένη σε 169 δήμους και 14 περιφερειακά τμήματα. Η αποκέντρωση που εφαρμόστηκε σ' όλους τους τομείς της διοίκησης αντικατοπτρίζεται και στη διάρθρωση του συστήματος υγείας, το οποίο ορίστηκε να λειτουργεί σε 3 επίπεδα: εθνικό, περιφερειακό και τοπικό.

Σε τοπικό επίπεδο ιδρύθηκαν το 1995 συμβούλια υγείας (health councils) με αντιπροσώπους που εκλέγονταν απ' τον απλό λαό. Αυτό έδωσε τη δυνατότητα στον κάθε πολίτη να δραστηριοποιηθεί και να συμμετέχει ενεργά στην επίλυση των προβλημάτων υγείας της κοινότητας και κατ' επέκταση της χώρας.

Ιδρύθηκε επίσης ένα δίκτυο κοινοτικών πολυκλινικών που προσφέρουν δωρεάν περίθαλψη σε κάθε κουβανό πολίτη, καθώς και δίκτυο μεγάλων νοσοκομειακών μονάδων σ' όλη τη χώρα. Μ' αυτόν τον τρόπο ο γιατρός μπορεί να έρθει σε επαφή με τον ασθενή μέσα σε 30 λεπτά όπου και αν κατοικεί ο τελευταίος.

Στοιχεία του WHO για το σύστημα υγείας στην Κούβα: Στατιστικοί δείκτες

	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	ΑΝΔΡΕΣ	
Προσδόκιμο ζωής κατά τη γέννηση	79	75	χρόνια
Προσδόκιμο υγιούς ζωής κατά τη γέννηση	69,5	67,1	χρόνια
Θνησιμότητα (στα παιδιά)	6	8	Ανά 1000 άτομα
Θνησιμότητα (στους ενήλικες)	87	137	Ανά 1000 άτομα

ΚΟΥΒΑ

Κούβα: οι ασθενείς με σύνδρομο AIDS

Πριν το 1993 η κυβέρνηση ακολουθούσε πολιτική απομόνωσης στους ασθενείς με σύνδρομο AIDS, επιτρέποντας την έξοδο τους από τα санατόρια μόνο με συνοδούς. Επίσης, πολλά από τα φάρμακα που είναι απαραίτητα για τη φροντίδα αυτών των ασθενών δεν είναι διαθέσιμα λόγω του αμερικανικού εμπάργκο.

Σήμερα οι Γιατροί χωρίς Σύνορα έχουν ενώσει τις δυνάμεις τους με την κουβανέζικη κυβέρνηση, ώστε να υλοποιηθεί η νέα πολιτική προώθησης της δημόσιας επαγρύπνησης, της πρόσβασης στα προφυλακτικά και στα φάρμακα κατά του AIDS. Η συνεργασία της κυβέρνησης με διεθνείς οργανισμούς προέκυψε όταν οι εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας συνειδητοποίησαν ότι η Κούβα δεν έχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει όλους τους ασθενείς με AIDS στη χώρα.

Στατιστικά στοιχεία της κυβέρνησης

Οι δαπάνες της Κούβας για την υγεία είναι από τις υψηλότερες στην Αμερική (7,5% του ΑΕΠ, ποσοστό 34% υψηλότερο από τις δαπάνες των ΗΠΑ για την υγεία) με συνολικό κόστος περίθαλψης ανά πολίτη \$236 (πηγή: WHO)

Σήμερα στην Κούβα εργάζονται 71.000 κουβανοί γιατροί, στη Βενεζουέλα 20.000 και άλλοι 5.000 προσφέρουν εθελοντικά περίθαλψη σε περισσότερες από 60 χώρες σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι εθελοντές γιατροί και νοσηλευτές της Κούβας έχουν νοσηλεύσει μέχρι σήμερα 34.700.000 ανθρώπους στη Λατινική Αμερική και 50.400.000 σε Αφρική και Ασία.

Η Κούβα βοήθησε σημαντικά και τη Σρι Λάνκα τη δεκαετία του '80, όταν το δημόσιο σύστημα υγείας κατέρρεε μετά τον πόλεμο και οι γιατροί που αποφοιτούσαν από τα πανεπιστήμια της χώρας δεν επαρκούσαν.

Η Κούβα έχει επίσης προσφέρει περίθαλψη σε 14.000 ενήλικες και 4.000 παιδιά, θύματα του Τσερνομπίλ, ενώ πρόσφατα ο Φιντέλ Κάστρο προσέφερε 6.000 γιατρούς στον ΟΗΕ για βοήθεια σε τριτοκοσμικές χώρες.

Σήμερα αναλογεί 1 γιατρός ανά 180 κουβανέζους πολίτες, αναλογία πολύ υψηλή, αν αναλογιστεί κανείς ότι στις ΕΙΠΑ η αντίστοιχη αναλογία είναι 1:480 και στην Αγγλία 1:450.

Η Κούβα είναι η μοναδική χώρα που προστατεύει όλους τους πολίτες της με δωρεάν εμβολιασμούς, έναντι 12 ασθενειών (συμπεριλαμβανομένων των: ηπατίτιδα Β, μηνιγγίτιδα Β και Η, και ινφλουένζα τύπου Β). Το καλά οργανωμένο δίκτυο γιατρών, νοσηλευτών και 80.000 εθελοντών

μπορεί να εμβολιάσει το σύνολο του πληθυσμού (11.000.000) μέσα σε 24 ώρες.

Η Παναμερικανική Οργάνωση Υγείας (ΡΑΗΟ) έχει αναγνωρίσει την Κούβα ως μια από τις χώρες της Αμερικής με τους καλύτερους στατιστικούς δείκτες υγείας.

Το κυβερνητικά ελεγχόμενο σύστημα υγείας της Κούβας έχει προσελκύσει πολλούς ασθενείς από τη Λατινική Αμερική και την Ανατολική Ευρώπη, επειδή προσφέρει ποιότητα περίθαλψης ισάξια μιας ανεπτυγμένης χώρας, αλλά σε σημαντικά χαμηλότερη τιμή.

Σαν επίλογος...

Η κουβανέζικη κυβέρνηση κέρδισε το στοίχημα. Παρά τους περιορισμένους πόρους της, κατάφερε να καλύψει τις ιατροφαρμακευτικές ανάγκες περίθαλψης των πολιτών της μέσω ενός συστήματος υγείας που βασίζεται στην πρόληψη, την κοινωνική πρόνοια και την εθελοντική εργασία.

Έχοντας θεωρήσει τη δωρεάν περίθαλψη βασικό ανθρώπινο δικαίωμα, η Κούβα κατάφερε να υλοποιήσει μια καινοτόμο εθνική πολιτική υγείας. Ως αποτέλεσμα, οι κουβανοί είναι από τους υγιέστερους πολίτες, ξεπερνώντας τους γείτονες τους στην Καραϊβική στους δείκτες προσδόκιμου ζωής και υγείας. Οι κουβανοί γιατροί και νοσηλευτές προχώρησαν ένα βήμα πιο πέρα, προσφέροντας εθελοντική εργασία και περίθαλψη σε κάθε γωνία του πλανήτη.

Οι πολύτιμες εμπειρίες της Κούβας μπορούν να αξιολογηθούν και να αναλυθούν και στη χώρα μας, ώστε να πετύχουμε καλύτερη οργάνωση και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα του Εθνικού Συστήματος Υγείας, το οποίο αντιμετωπίζει αρκετά προβλήματα, με κύρια την υποχρηματοδότηση και την έλλειψη προσωπικού.

Παστρωμά Ευτυχία
ΔΙΚΤΥΟ Οδοντιατρικής

Όλοι λίγο πολύ έχουμε μια έστω και βοηθή εικόνα για τη φτώχεια και την εκμετάλλευση στις χώρες του τρίτου κόσμου. Αιτίες για τη δημιουργία αυτής της κατάστασης έχουν ακουστεί πολλές. Πάντως η κυριότερη αιτία που την συντηρεί είναι ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί το παγκόσμιο εμπόριο σήμερα.

FAIR

Η κατάσταση στο παγκόσμιο εμπόριο

Πολυεθνικές εταιρίες εγκαθίστανται σε τέτοιες χώρες και απασχολούν τους κατοίκους αμείβοντας τους με μισθούς εντελώς άθλιους, ενώ εξαιρετικά συχνά φαινόμενα είναι η απασχόληση παιδιών, εγκύων καθώς και πλήθος άλλων περιέργων απάνθρωπων καταστάσεων. Ενώ συχνά η λειτουργία των εταιριών εκεί βλάπτει σοβαρά το περιβάλλον. Οι κάτοικοι, ωστόσο, μη έχοντας εναλλακτική λύση δεν έχουν τη δυνατότητα να αρνηθούν την εργασία. Έχουν γίνει προσπάθειες για τη σύσταση ντόπιων συνεταιρισμών οι οποίοι να σέβονται τους εργαζόμενους δεν είχαν ιδιαίτερη επιτυχία καθώς φυσικά δεν είχαν τη δυνατότητα να διοικηθούν τα προϊόντα τους στην αγορά

των αναπτυγμένων χωρών.

Παράλληλα, η άλλη πλευρά της εκμετάλλευσης των εταιριών, που αφορά τους καταναλωτές των αναπτυγμένων χωρών, είναι επίσης εξαιρετικά αισθητή. Προϊόντα αμφιβόλου ποιότητας μας σερβίρονται στα ράφια των καταστημάτων, ενώ ελάχιστες ή καθόλου πληροφορίες έχουμε για την προέλευση και τη δημιουργία των προϊόντων που αγοράζουμε.

Τι είναι το fair trade

Το fair trade είναι η ιδέα του εμπορίου χωρίς εκμετάλλευση, ένα δίκαιο και αλληλέγγυο εμπόριο όσον αφορά τους παραγωγούς αλλά και όσον αφορά τους καταναλωτές. Αυτό που κάνουν οι οργανισμοί fair trade είναι το εξής:

Δρώντας μη κερδοσκοπικά, αγοράζουν προϊόντα από συνεταιρισμούς που βρί-

σκονται σε χώρες του τρίτου κόσμου σε αξιοπρεπείς τιμές, ελεγμένοι για τις συνθήκες εργασίας των παραγωγών που υποστηρίζουν, για το σεβασμό του περιβάλλοντος κατά τη διάρκεια της παραγωγής και έπειτα τα πωλούν σε αναπτυγμένες χώρες σε μη κερδοσκοπικά μαγαζιά που λειτουργούν κυρίως με εθελοντές, αλλά ορισμένες φορές και σε super market. Επίσης, ενισχύουν οικονομικά τις κοινότητες αυτών των περιοχών ώστε να αναπτυχθούν με αυτοτέλεια και ενθαρρύνουν συνεταιρισμούς που παράγουν γεωργικά προϊόντα να το κάνουν μέσα από διαδικασίες βιολογικού τύπου καλλιέργειας. Παράλληλα, ενημερώνουν τους καταναλωτές για το ποιο και πού δούλεψαν για τα προϊόντα αυτά και, όσον αφορά τα τρόφιμα δίνουν και επιπλέον πιστοποίηση για την ποιότητα των

"ΓΡΑΜΜΙΚΟΝ"

COPY CENTERS

ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΑ & ΕΓΧΡΩΜΑ ΨΗΣΙΑΚΑ ΑΝΤ/ΞΑ Α4-Α3
ΣΧΕΔΙΑ - ΧΑΡΤΕΣ - POSTER - ΑΞΙΣΣΕΣ
ΨΗΣΙΑΚΕΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ
SCANNING - PLOTTING ΑΠΟ Α4 ΕΩΣ Α0
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΕΣ (ΣΠΙΡΑΛ - ΘΕΡΜΙΚΟ - ΚΟΛΛΗΤΟ ΤΥΠΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ)

1ο: ΠΑΝ/ΛΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ (Σχολή Θετικών Επιστημών)
τηλ. & fax: 210 7274519

2ο: Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών τηλ. & fax: 210 7277882

3ο: ΠΟΛΥΤΕΧ/ΛΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ τηλ. 210 7779649

4ο: Ηρώων Πολυτεχνείου 72 - Ζωγραφού τηλ. 210 7786771

5ο: Τζώρτζ 34 & Στουρνάρη τηλ. 210 3802376

TRADE



τροφίμων αυτών, όπως π.χ. πιστοποίηση ως βιολογικά προϊόντα, και τους παροτρύνουν να δρουν ως καταναλωτές με κοινωνική συνείδηση και αλληλεγγύη. Σε καταστήματα fair trade βρίσκει κανείς διάφορα προϊόντα από καφέ, τσάι μέχρι και έπιπλα και καλλυντικά.

Πιστοποίηση οργανισμών fair trade ή προϊόντων fair trade κάνουν ο παγκόσμιος εμπόλεμος οργανισμός IFAT (www.IFAT.org), αλλά και άλλοι οργανισμοί όπως ο FTA (www.EFTAFAIRTRADE.org).

Το fair trade με άλλα λόγια προσπαθεί μέσα από ένα ηθικό εμπόριο να καταργήσει την εκμετάλλευση και στις δύο πτυχές της:

1ον: όσον αφορά τους παραγωγούς, δίνοντας τους μια εναλλακτική λύση και μία ελπίδα. Όμως το fair trade από αυτήν την πλευρά δεν είναι στείρα φιλανθρωπία, αλλά αποσκοπεί στη βιώσιμη ανάπτυξη των περιοχών παρέχοντας μια βοήθεια ουσιαστική και ζωτική.

2ον: όσον αφορά τους καταναλωτές, απευθύνεται με σεβασμό στην συνείδη-

σή τους για τη στήριξη του έργου του, αλλά και παρέχοντας του ποιοτικότερα προϊόντα.

Επίσης, η στήριξη του fair trade, πέρα από πράξη ευσυνειδησίας και ευαισθησίας, αποτελεί πράξη πίεσης προς τις πολυεθνικές, καθώς σε περίπτωση που οι τελευταίες αντιληφθούν πως οι καταναλωτές στρέφονται προς το fair trade θα αναγκαστούν να γίνουν δικαιότερες και να ελαφρύνουν την εκμετάλλευση που ασκούν. Η ενίσχυση του fair trade και το μποϊκοτάζ των unfair εταιριών, δηλαδή, μπορεί να βελτιώσει την κατάσταση στον πλανήτη δρώντας μέσα από το υπάρχον οικονομικό σύστημα, που συντηρεί τις ανισότητες, και να δώσει κάποιες λύσεις.

Τι έχει καταφέρει ως τώρα το fair trade και τι γίνεται στην Ελλάδα

Τα αποτελέσματα της μέχρι τώρα δράσης του fair trade στο διεθνές εμπόριο είναι ενθαρρυντικά. Έχει κατακτήσει ένα σχετικά ικανοποιητικό μερίδιο της αγοράς ορισμένων χωρών και ταυτόχρονα η

πίεση του στις πολυεθνικές έχει αποφέρει μερικούς καρπούς, καθώς ορισμένες από αυτές έχουν προσθέσει στην παραγωγή τους προϊόντα που έχουν πάρει κάποιου είδους πιστοποίηση ως προϊόντα fair trade, αν και αυτά τα προϊόντα αποτελούν ακόμα εξαιρετικά μικρό ποσοστό της παραγωγής αυτών των εταιριών. Καταστήματα fair trade υπάρχουν ήδη σε πολλές χώρες της Ευρώπης και στις Η.Π.Α. Στην Ελλάδα ξεκίνησε τη δραστηριότητά του ένας οργανισμός στη Θεσσαλονίκη με εκπαιδευτικά συνέδρια για την ηθικότητα του εμπορίου. Στην Αθήνα, ο προμηθευτικός οργανισμός «σπόρος» (Σπύρου Τρικουπίη 21) προμηθεύει τα μέλη του με πιστοποιημένα ως fair trade προϊόντα, κυρίως στηρίζοντας πολιτικά κινήματα (όπως εκείνο των Ζαπατίστας). Επίσης, προϊόντα δίκαιου εμπορίου μεταξύ άλλων μπορεί κάποιος να βρει και στο κατάστημα KOSMOS ART. Τέλος, τα τελευταία χρόνια δραστηριοποιείται στη χώρα μας ο οργανισμός FAIR TRADE HELLAS συμμετέχοντας σε φεστιβάλ με σκοπό την ενημέρωση της ελληνικής κοινωνίας για το δίκαιο εμπόριο και την υπεύθυνη κατανάλωση. Φέτος, μάλιστα, έκανε το μεγάλο βήμα για το άνοιγμα του fair trade και στην ελληνική αγορά ανοίγοντας το πρώτο μη κερδοσκοπικό κατάστημα fair trade στην Ελλάδα, στην οδό Νίκης 30 (κάθετη στην Έρμου) στο Σύνταγμα. Είναι ζήτημα της ευσυνειδησίας μας να στηρίξουμε αυτήν την προσπάθεια που έχει ξεκινήσει από λίγους ανθρώπους να θίξουν το πρόβλημα της ηθικότητας του εμπορίου και στην Ελλάδα και να επεκτείνουν τη ζώνη δράσης του fair trade και στην ελληνική αγορά. Αυτό μπορεί να γίνει είτε απλά με την επιλογή μας να ψωνίζουμε από το fair trade κατάστημα είτε δηλώνοντας εθελοντές σε αυτό. Περισσότερα στο www.fairtrade.gr.

Επίσης, ομιλίες που θα αφορούν το δίκαιο εμπόριο και την πιστοποίησή του θα γίνουν στα πλαίσια του 4ου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ της Αθήνας.

Νίκος Μακράκης
2ηρ Μαθηματικού



ΦΑΡΜΑΚΟ, ΠΑΡΑΦΑΡΜΑΚΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται το φαινόμενο της προσαρμογής των περισσότερων, αν όχι όλων, των κοινωνικών αγαθών σε ένα νεοφιλελεύθερο μοντέλο ανάπτυξης. Αυτή η στροφή στη περίπτωση της φαρμακευτικής περιθαλψής, προς το νεοφιλελεύθερο και ανάληπτο, όπως προκύπτει από τα τεκταινόμενα, μοντέλο ανάπτυξης γίνεται απόλυτα σαφής σε περιπτώσεις όπως αυτή της επικείμενης πανδημίας εξαιτίας της γρίπης των πουλερικών. Αλλά τι ακριβώς συνέβει εκείνες τις μέρες και σπείδουμε να κατηγορήσουμε το υφιστάμενο καθεστώς στο χώρο της υγείας και ιδιαίτερα σε αυτό του φαρμάκου;

Η φαρμακευτική εταιρεία ROCHE, η οποία κατέχει την πατέντα για το αντιγριπικό εμβόλιο TAMIFLU (η χρήση του οποίου κρίθηκε αναγκαία από ορισμένους επιστημονικούς κύκλους στα πλαίσια της πρόληψης απέναντι στη γρίπη των πουλερικών) δεν παραχώρησε τα δικαιώματα για την παρασκευή ενός αντίστοιχου σκευάσματος την στιγμή που είχε κριθεί αναγκαία η παραγωγή αυτού, μιας και τα αποθέματα του Tamiflu, στις ανεπτυγμένες χώρες όπου χρησιμοποιούνταν, είχαν αρχίσει να μειώνονται επικίνδυνα. Λογική βέβαια η στάση της εν λόγω εταιρείας μιάς και είδε τα κέρδη της να εξακοντίζονται στα ύψη, αφού αυξήθηκαν σε ποσοστό 100%. Το ζήτημα είναι όμως με ποιά λογική κρίνεται σωστή η στάση της ROCHE; Μήπως με την ίδια λογική που αφήνει το 96% του πληθυσμού του τρίτου κόσμου χωρίς την

στοιχειώδη φαρμακευτική περίθαλψη; Μαλλον ναι.

Στάση η οποία υπαγορεύεται από το γεγονός ότι η φαρμακοβιομηχανία είναι ο τρίτος πιο επικερδής κλάδος βιομηχανίας μετά από αυτούς των πετρελαιοειδών αλλά και των όπλων. Κατ' επέκταση οι μεγάλες πολυεθνικές φαρμακευτικές εταιρείες συνδέονται με την εκάστοτε εξουσία αλλά και γενικότερα με ποικίλα πολιτικά συμφέροντα. Το παραπάνω εμποδίζεται αν ανολογιστεί κανείς τα τεράστια ποσά που δαπανούν οι εν λόγω εταιρείες στις προεκλογικές εκστρατείες των πολιτικών, ιδιαίτερα στις Η.Π.Α. Ταυτόχρονα ο συσχετισμός που διαπλέκεται ανάμεσα στην ηγεσία και τις φαρμακευτικές εταιρείες επικυρώνεται από αυτό το οποίο θέλει τον Ντ. Ραμσφελντ, υπουργό άμυνας των Η.Π.Α., να κατέχει μεγάλο μερίδιο των μετοχών της Roche, ο οποίος λίγους μήνες πριν είδε το κασέ του να εκτινάσσεται στα ύψη.

Το ζήτημα όμως της διαχείρισης της φαρμακευτικής περίθαλψης από τις πολυεθνικές, δεν σταματάει στο Tamiflu και τον Ραμσφελντ αλλά παει πολύ πιο μακριά και άπτεται ζητημάτων ηθικής και ισότητας. Είναι ανεπίτρεπτο το γεγονός ότι η έρευνα για την εύρεση καινούργιων σκευασμάτων εξελίσσεται σε δυο ταχύτητες. Ποιές είναι αυτές οι ταχύτητες και τι σημαίνει αυτός ο διαχωρισμός; Πρώτης ταχύτητας, που αντιπροσωπεύει τρομερά υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και προόδου, η έρευνα που σχετίζεται με φάρμακα τα οποία επιχειρούν να θεραπεύσουν ανάγκες του ανεπτυγμένου κόσμου. Έτσι προκύπτουν φάρμακα ή προϊόντα που σχετίζονται με καρδιαγγειακά νοσήματα, υπερλιπιδαιμικά, αδυνατιστικά κ.ο.κ. Όμως δεν παρατηρείται το ίδιο ενδιαφέρον για τις ανάγκες του τρίτου κόσμου σε κάθε τύπου φαρμακευτικά προϊόντα. Έτσι προκύπτει μία δεύτερης ταχύτητας έρευνα που σχετίζεται με αντιελονοσιακά, αντι-AIDS κλπ.

Αυτός ο «διαχωρισμός» στην εξέλιξη της έρευνας υπαγορεύεται από το κέρδος και μόνο από αυτό καθώς τα φάρμακα, τα παραφάρμακα και οποιαδήποτε άλλα προϊόντα απορροφώνται στον αναπτυγμένο κόσμο επιφέρουν πολύ μεγαλύτερα κέρδη στις φαρμακευτικές εταιρείες, σε σύγκριση με αυτά που διακινούνται στον τρίτο κόσμο.

Η πραγματικότητα είναι σίγουρα σκληρή αλλά η αντίσταση που μπορούμε να προβάλλουμε ως πολίτες μίας αντιδραστικής κοινωνίας, απέναντι στη νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση, είναι ακόμα σκληρότερη. Η αντίσταση δεν είναι δουλεία των ειδικών αλλά προνόμιο των σκεπτόμενων και των διαφορετικών και όσο και να προσπαθήσουν ίδιους όλους δε θα μας έχουν ποτέ....

Ζαχαριάδης Θανάσης
Δίκτυο Φαρμακευτικής

Καλάβρυτα,

η ιστορία σε μια ματιά...

Ο υπογράφων δεν επιθυμεί να αντιγράψει εκπομπές τύπου “Ταξιδεύοντας” μήτε ενδιαφέρεται να ακολουθήσει το επάγγελμα του ταξιδιωτικού πράκτορα. Ερέθισμα για τη συγγραφή του κειμένου αυτού αποτέλεσε μια πρόσφατη επίσκεψη στα Καλάβρυτα, περιοχή με απίστευτη φυσική ομορφιά όπου τα ιστορικά γεγονότα έχουν αφήσει ανεξίτηλα τα σημάδια πάνω της. Εξαιρετικά ορεινή, διαθέτει πολλές πηγές και ρυάκια, από που πήρε και το όνομα της την περίοδο του Μεσαίωνα [καλός + βρύτα = καλές βρύσες].



Ταξιδεύοντας για εκεί με τον οδοντωτό έχετε συντροφιά στο ταξίδι σου ένα ποτάμι, το οποίο σε συντροφεύει άλλοτε χαρούμενο, άλλοτε απότομο και χειμαρρώδες και άλλοτε αργό, γαλήνιο, λες και η φύση βάλθηκε να σε μαγέψει. Όταν επισκεφτείς το μοναστήρι της Αγ. Λαύρας εντυπωσιάζεσαι από το τοπίο, από την απλότητα του κτιρίου, ενώ ο πλάτανος στην είσοδο της μονής, σε υποδέχεται περήφανος μιας και υπήρξε εκεί, μάρτυρας της απαρχής της επανάστασης του '21. Λίγα χιλιόμετρα από το κέντρο, δεσπόζει το εντυπωσιακό σπήλαιο των λιμνών, το οποίο πήρε το ονομά του από τις δεκατρείς λίμνες που υπάρχουν στο εσωτερικό του, από τις οποίες μόνο τρεις είναι προσβάσιμες στο κοινό. Το μοναστήρι του Μέγα σπηλαίου, χτισμένο πάνω στο βράχο και παρά τις ασύμβατες σύγχρονες πινελιές, παραμένει επιβλητικό και διαθέτει κειμήλια ανεκτίμητης αξίας. Οι πλάκες στο εξωτερικό του με τα ονόματα των μοναχών που κατακρημνίστηκαν θα θυμίζουν πάντα τις θυσίες που χρειάστηκε η επανάσταση. Όσο για τους extreme τύπους, υπάρχει πάντα η δυνατότητα για άφθονες τούμπες στο χιονοδρομικό κέντρο απολαμβάνοντας ταυτόχρονα την υπέροχη διαδρομή.

Τα Καλάβρυτα, πόλη μικρή αλλά γεμάτη κόσμο ιδίως τα σαββατοκύριακα του χειμώνα, συνήθως χιονισμένα. Στο κέντρο αυτής, χτισμένο το δημοτικό σχολείο τώρα λειτουργεί ως μουσεια-

κός χώρος και φιλοξενεί τις αναμνήσεις του ολοκαυτώματος των Καλαβρύτων. Ένα γεγονός για το οποίο λίγοι ξέρουν μιας και ευτυχώς δεν έχει γίνει ακόμα ταινία ενώ δυστυχώς στα σχολικά βιβλία είναι εκτός ύλης. Ένα από τα πιο ευρύχωρα δημόσια κτίρια της πόλης, με νεοκλασικά μορφολογικά στοιχεία, το δημοτικό από το Μάη του '41 ως τον Απρίλη του '43 επιτάχθηκε από τους Ιταλούς και έγινε στρατόπεδο πολιτικών κρατουμένων. Μέχρι το καλοκαίρι του '43 η Πελοπόννησος τελούσε υπό Ιταλική κατοχή. Από τον Απρίλιο του '43 υπήρξε συντονισμένη δράση αντάρτικων ομάδων οι οποίες είχαν ως στόχο να επιφέρουν πλήγματα στις οδικές αρτηρίες και σιδηροδρομικές γραμμές της Πελοποννήσου με σκοπό να προσελκύσουν τους Γερμανούς μακριά από περιοχές που έκαναν αποβάσεις οι σύμμαχοι.

Η Βερμαχτ ανησυχούσε και χαρακτήρισε τη περιοχή ως επικίνδυνο αντιστασιακό κέντρο. Τον Σεπτέμβρη του ίδιου έτους επαναλειτούργησε μετά τη συνθηκολόγηση των Ιταλών. Στις 16 Οκτωβρίου του 1943 η διοίκηση του 749ου συντάγματος καταδρομών έστειλε 97 άνδρες. Έχουμε τη μάχη Ρωγών όπου η γερμανική μονάδα συγκρούστηκε με αντάρτες υπό τη διοίκηση Σφακιανού. Σκοτώθηκαν τέσσερις γερμανοί και ο λόχος έπεσε σε χέρια ανταρτών. Οι αντάρτες οδήγησαν Γερμανούς αιχμαλώτους στο σχολείο όπου και έμειναν για μία μέρα. Στις αρχές Νοέμβρη έχουμε διαπραγματεύ-

σεις για απελευθέρωση αιχμαλώτων με μεσολαβητή τον μπτροπολίτη Καλαβρύτων όμως συμφωνία δεν επιτεύχθηκε. Λίγες μέρες μετά βομβαρδίστηκε αρχηγείο ανταρτών στο Σκεπαστό. Η επικήρση των Καλαβρύτων είχε ξεκινήσει. Στις 13 Δεκέμβρη ως αντίποινα συγκεντρώθηκαν οι κάτοικοι της πόλης από του Γερμανούς ενώ τους ζητήθηκε να φέρουν μαζί τους τροφή μιας ημέρας και μια κουβέρτα Πραγματοποιείται διαχωρισμός ανδρικού και γυναικείου πληθυσμού. Οι άνδρες οδηγήθηκαν στο λόφο του Κάλπη όπου σήμερα υπάρχει ένα μνημείο αφιερωμένο στη μνήμη τους με τα ονόματα των νεκρών γραμμένα σε τεράστιους τοιμεντένιους, ακαθόριστους μορφής τοίχους. Μόνο 13 από τους 409 άντρες του χωριού γλίτωσαν και από τη χαριστική βολή. Τα γυναικόπαιδα αφού έμειναν μέσα στο κτίριο πυρπολήθηκαν από τη φρουρά.

Μέσα στον πανικό που επικράτησε, οι έγκλειστοι κατάφεραν να παραβιάσουν τις πύλες και σύμφωνα με τις μαρτυρίες οι Γερμανοί φρουροί δεν τους εμπόδισαν.

Κάθε επίσκεψη στα Καλάβρυτα είναι ένα ταξίδι πίσω στο χρόνο. Η περιοχή διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο τόσο στην περίοδο της επανάστασης όσο και στη περίοδο της κατοχής και αυτό είναι φανερό, κυριολεκτικά σε κάθε σημείο της σε κάθε βήμα. Νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να τα γνωρίσετε...

Μερκουράκης Κώστας
2πρ Μαθηματικός

Περιβαλλοντική υποβάθμιση VS βιοεξυγίανσης

Μια ξεκάθαρα πολιτική επιλογή

Την ώρα που κομματικά επιτελεία και διεθνείς οικονομικοί οίκοι επεξεργάζονται οικονομικά μοντέλα για την αύξηση της οικονομικής και παραγωγικής δύναμης πάνω στο πλανήτη, την ίδια ώρα που στρατιωτικά επιτελεία μπορεί να καταστρώνουν επεμβάσεις χειρουργικής ακρίβειας σε κάποιο μέρος της γης, προκειμένου να ελέγξουν ενεργειακούς πόρους και πολιτικές ηγεσίες, η αριστερά, πέρα από τα παραδοσιακά ζητήματα που θέτει (ανισοτήτων, ταξικής καταπίεσης και εκμετάλλευσης), αν θέλει να έχει σοβαρή πολιτική πρόταση και θέση, δεν μπορεί παρά να θέσει στο κέντρο του πολιτικού της λόγου το ζήτημα του περιβάλλοντος, ως κεντρικό και κυρίαρχο πολιτικό.

Για να έχει νόημα η συζήτηση περί πολιτικής, κοσμοθεωριών κ.ο.κ. καταρχήν πρέπει να υπάρχει πλανήτη και ανθρώπινη ζωή. Η αλαζονεία της κυρίαρχης πολιτικής αντίληψης αυτή τη στιγμή στο πλανήτη αγνοεί, ή καλύτερα δείχνει να αγνοεί, την πιθανότητα της κατάρρευσης της οικολογικής ισορροπίας εξ αιτίας της ανθρώπινης παρέμβασης. Χωρίς καμία διάθεση καταστροφολαγνείας, αν δεν αλλάξει άμεσα η σχέση του ανθρώπου με το περιβάλλον, τότε οι συνέπειες που θα υποστούμε μέσα στις επόμενες δεκαετίες θα είναι όχι μόνο καταστροφικές αλλά ίσως και μη αναστρέψιμες. Το ζήτημα του περιβάλλοντος είναι πολύ στενά συνδεδεμένο με το οικονομικό μοντέλο που ακολουθείται. Παράγοντας οικονομίας και πολιτικής λοιπόν το περιβάλλον μπορεί και πρέπει να σωθεί.

Τα ζητήματα που θα μπορούσαν να θιχτούν είναι πολλά, αλλά η παρουσίαση όλων τους θα ξέφευγε από τους σκοπούς του άρθρου αυτού. Δεν θα μπορούσε όμως να λείπει ένα από τα πιο «δημοφιλή» οικολογικά προβλήματα, που καλείται να αντιμετωπίσει η παγκόσμια κοινότητα στις μέρες μας, αυτό των απόβλητων. Ως «απόβλητα» μπορούμε να χαρακτηρίσου-

με από τα απλά αστικά λύματα και σκουπίδια, μέχρι τα εξαιρετικά επικίνδυνα απόβλητα που ελευθερώνονται στο περιβάλλον από εργοστάσια μεγάλων (και όχι μόνο) βιομηχανιών. Αν και το πρόβλημα της συσσώρευσης των σκουπιδιών, καθώς και τρόποι αντιμετώπισής του (π.χ. ανακύκλωση), έχει γίνει, λίγο ή πολύ, γνωστό στο ευρύ κοινό, λίγα είναι γνωστά για τους μεγάλους κινδύνους που δημιουργούν τα τοξικά και τα πυρηνικά απόβλητα. Η παραγωγή, εμπορία, χρήση και τελικά η απόρριψη πολλών χημικών ουσιών αναγνωρίζεται πλέον σαν μια παγκόσμια απειλή για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον. Πολλές απ' αυτές τις χημικές ενώσεις είναι εξαιρετικά επικίνδυνες και μπορούν να έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον και τη δημόσια υγεία. Οι ενώσεις αυτές περιλαμβάνουν φυτοφάρμακα, πρόσθετα καλλυντικών και πλαστικών, βιομηχανικά προϊόντα, χρώματα και ανεπιθύμητα παραπροϊόντα ορισμένων βιομηχανικών διεργασιών (όπως οι διοξίνες). Τόσο ο άνθρωπος όσο και οι υπόλοιποι ζωντανοί οργανισμοί έρχονται σε επαφή με αυτές τις επικίνδυνες ενώσεις, είτε με την άμεση χρήση διαφόρων προϊόντων, είτε με την τροφή, την εισπνοή και το νερό.

Τα πυρηνικά απόβλητα παράγονται σε κάθε στάδιο του κύκλου παραγωγής πυρηνικών καυσίμων, από την εξόρυξη ουρανίου και τους αντιδραστήρες ως την επανεπεξεργασία ακτινοβολούσας πυρηνικού καυσίμου. Η πλειονότητα των προτάσεων για την αντιμετώπιση των έντονα ραδιενεργών πυρηνικών αποβλήτων αφορούν στο θάψιμό τους σε βαθιές γεωλογικές αποθήκες. Το αν τα κιβώτια στα οποία αποθηκεύονται, ή ίδια η αποθήκη, ή οι περιβάλλοντες βράχοι θα προσφέρουν αρκετή προστασία ώστε να εμποδίσουν την ραδιενεργό ακτινοβολία να αποδράσει μακροπρόθεσμα είναι αδύνατο να το προβλέψουμε. Τα απόβλητα αυτά παραμένουν ενεργά για δεκάδες ή εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια.

Η λύση ακούει στο όνομα «Καθαρή Παραγωγή». Ο δρόμος προς την Καθαρή Παραγωγή έχει ήδη ανοίξει. Σύμφωνα με το Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών (UNEP) "εκτιμάται ότι το 70% όλων των αποβλήτων και εκπομπών από την βιομηχανία μπορούν να μειωθούν στην πηγή με τη χρήση οικονομικά αποδεκτών τεχνικών που ήδη υπάρχουν". Όσον αφορά τα πυρηνικά απόβλητα, η λύση είναι η πλήρης απεξάρτηση τόσο από την πυρηνική όσο και

από τη στρατιωτική χρήση των πυρηνικών. Σε μία εποχή όμως που η απειλή της ενεργειακής κρίσης γίνεται όλο και πιο έντονη, πολλοί θα προβάλλουν το επιχείρημα της «αναγκαιότητας» της πυρηνικής ενέργειας.

Είναι γεγονός ότι, η βασική μέχρι σήμερα ενεργειακή πηγή, το πετρέλαιο, λόγω της υπερεκμετάλλευσής του από τις βιομηχανικές χώρες, άλλα και της ταχείας ανάπτυξης χωρών με μεγάλο πληθυσμό, όπως η Κίνα, θα πάψει πολύ σύντομα να επαρκεί για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών του πλανήτη. Επιπλέον, οι δυνατότητες που προσφέρουν πηγές όπως το φυσικό αέριο, μόνο επαρκείς δεν μπορούν να χαρακτηριστούν. Ακόμα, για να αποφευχθούν αντίστοιχα προβλήματα στο μέλλον, οι πηγές που θα χρησιμοποιηθούν θα πρέπει να είναι ανανεώσιμες. Τα δεδομένα αυτά συμβάλλουν στο να παρουσιαστεί η πυρηνική ενέργεια ως η «καλύτερη λύση». Πριν όμως οδηγηθούμε σε ένα τέτοιο συμπέρασμα, δεν θα ήταν συνετό να αναλογιστούμε λιγάκι τις συνέπειες;

Η ασφαλής πυρηνική ενέργεια είναι ένας μύθος. Ακόμα και αν αφήσουμε στην άκρη τις μη ειρηνικές χρήσεις της, οι πυρηνικές εγκαταστάσεις έχουν να επιδείξουν ένα θλιβερό ιστορικό ατυχημάτων. Η ραδιενέργεια που έχει απελευθερωθεί στο περιβάλλον οδήγησε στη ρύπανση του εδάφους, του αέρα, των ποταμών και των ωκεανών και προκάλεσε καρκίνους και άλλες παθήσεις στον άνθρωπο. Ταυτόχρονα, η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από πυρηνικούς σταθμούς αφήνει ως υποπροϊόντα ουσίες που, πέρα από το ότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κατασκευή πυρηνικών όπλων, απαιτούν μία διαδικασία αποθήκευσης που, για πολλά από αυτά μπορεί να διαρκέσει μέχρι και εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια. Ακόμα και οι ίδιοι οι πυρηνικοί αντιδραστήρες, όταν πάψουν να λειτουργούν, πρέπει να αντιμετωπιστούν ως πυρηνικά απόβλητα. Το κόστος της διαχείρισης αυτής απαιτεί τεράστια χρηματικά ποσά. Μια τέτοια λύση μόνο «καλή» δεν μπορεί να χαρακτηριστεί!

Η στροφή πρέπει να γίνει προς ανανεώσιμες και φιλικές προς το περιβάλλον πηγές ενέργειας. Περιπτώσεις της κατηγορίας αυτής είναι η ηλιακή ενέργεια, η αιολική ενέργεια, η ενέργεια που παράγεται υπό υδάτινα ρεύματα... Ο κατάλογος θα μπορούσε να συμπληρωθεί με πολλές ακόμα λύσεις. Η σημαντικότερη ίσως εξ αυτών είναι η χρησιμοποίηση βιολογικών διαδικασιών για την παραγωγή ενέργειας (π.χ. από μικροοργανισμούς). Ο συνδυασμός των παραπάνω (αλλά και άλλων μεθόδων) θα μπορούσε, αν όχι να αντικαταστήσει πλήρως, να περιορίσει σε μεγάλο βαθμό τη χρήση του πετρελαίου και των γαιανθράκων.

Μήπως όμως, μέσα στον πυρετό των προβλημάτων, ξεχνάμε το βασικότερο όλων; Γιατί σίγουρα προβλήματα όπως αυτά που αναφέρθηκαν είναι πολύ σημαντικά, αλλά τι σημαντικότερο από το νερό; Η άποψη ότι ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος δεν θα γίνει ούτε για το χρυσό ούτε για το πετρέλαιο, αλλά για το νερό, κερδίζει συνεχώς έδαφος. Τα υδάτινα οικοσυστήματα υποβαθμίζονται καθημερινά από την ανθρωπογενή δραστηριότητα, με τεράστιες επιπτώσεις, τόσο για το ίδιο το σύστημα (ελάττωση βιοποικιλότητας), αλλά και για τη σχέση του με τον άνθρωπο. Μέσα στις πιο καταστροφικές δραστηριότητες του ανθρώπινου είδους μπορούν να καταγραφούν, η ρύπανση ποταμών και λιμνών από την υπερβολική χρήση λιπασμάτων και ο μετέπειτα ευτροφι-

σμός τους, η υπερεντατικοποιημένη αλιεία και η χρήση μεθόδων αλιείας που καταστρέφουν τα περιβάλλοντα που διαβιούν και αναπαράγονται οι οργανισμοί. Ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα ενάντια στο μέλλον της ανθρωπότητας, που συντελείται αυτή τη στιγμή, είναι η ρίψη αποβλήτων οικιακών, βιομηχανικών και νοσοκομειακών, σε υδάτινα οικοσυστήματα, χωρίς την προηγούμενη επεξεργασία τους σε βιολογικούς καθαρισμούς. Άσκοπη και καταστροφική για τον πλανήτη μπορεί να αποδειχθεί η τάση να συντηρούμε υδατοβόρες γεωργικές καλλιέργειες, όπως το βαμβάκι, ενώ απαράδεκτη κρίνεται η ύπαρξη απαρχαιωμένων δικτύων ύδρευσης και άρδευσης, με αποτέλεσμα να χάνονται καθημερινά εκατομμύρια λίτρα νερού. Σπουδαίο ζήτημα, που χρήζει άμεσας αντιμετώπισης, είναι η μετατροπή γλυκών υδάτων, κυρίως υπογείων, σε υφάλμυρα λόγω της μεγάλης απάντησής τους.

Όταν λοιπόν οριμαζόμαστε έναν καλύτερο κόσμο, θα πρέπει να έχουμε πάντα υπόψιν μας ότι η προστασία του περιβάλλοντος δεν είναι απλά σημαντική, αλλά αναγκαία συνθήκη. Η υποβάθμιση του περιβάλλοντος πρέπει να σταματήσει πριν οι συνέπειες γίνουν καταστροφικές για το οικοσύστημα, και επομένως και για τον άνθρωπο! Είναι για τον καθένα μία επιλογή τόσο προσωπική, όσο και πολιτική. Είναι ένας αγώνας στον οποίο όλοι πρέπει να συμμετέχουμε. Γιατί το περιβάλλον είναι υπόθεση όλων μας!

Μπορμπόλης Φοίβος
ΑΝ.Α.ΠΝΟΗ Βιολογικού

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ & ΑΦΙΣΣΕΣ CINESTORE

Θεμιστοκλέους 53, Αθήνα * Τηλ.: 210 3300140
www.cinestore.gr * email: info@cinestore.gr



ΛΑΜΠΡΟΣ ΝΟΥΚΑΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΓΡ.ΚΟΥΣΙΔΟΥ 68- ΖΩΓΡΑΦΟΥ, τηλ: 210 7798096

(50Μ. ΑΠΟ ΤΕΡΜΑ ΔΕΩΦΟΡΕΙΟΥ 608)

- ✓ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΜΕ 0,035€
- ✓ ΕΙΧΡΩΜΑ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΑ- ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ 0,30€
- ✓ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ ΣΤΑ ΠΟΛΛΑΠΑ ΕΩΣ 50%

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΕΣ ΑΠΟ 1,00€

ΔΙΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΑΠΟ 1,50€

ΑΠΟΣΤΟΛΗ-ΛΗΨΗ FAX

68

**ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ
(CD-ΔΙΣΚΕΤΑ-FLASH)
ΑΠΟ 0,035€**

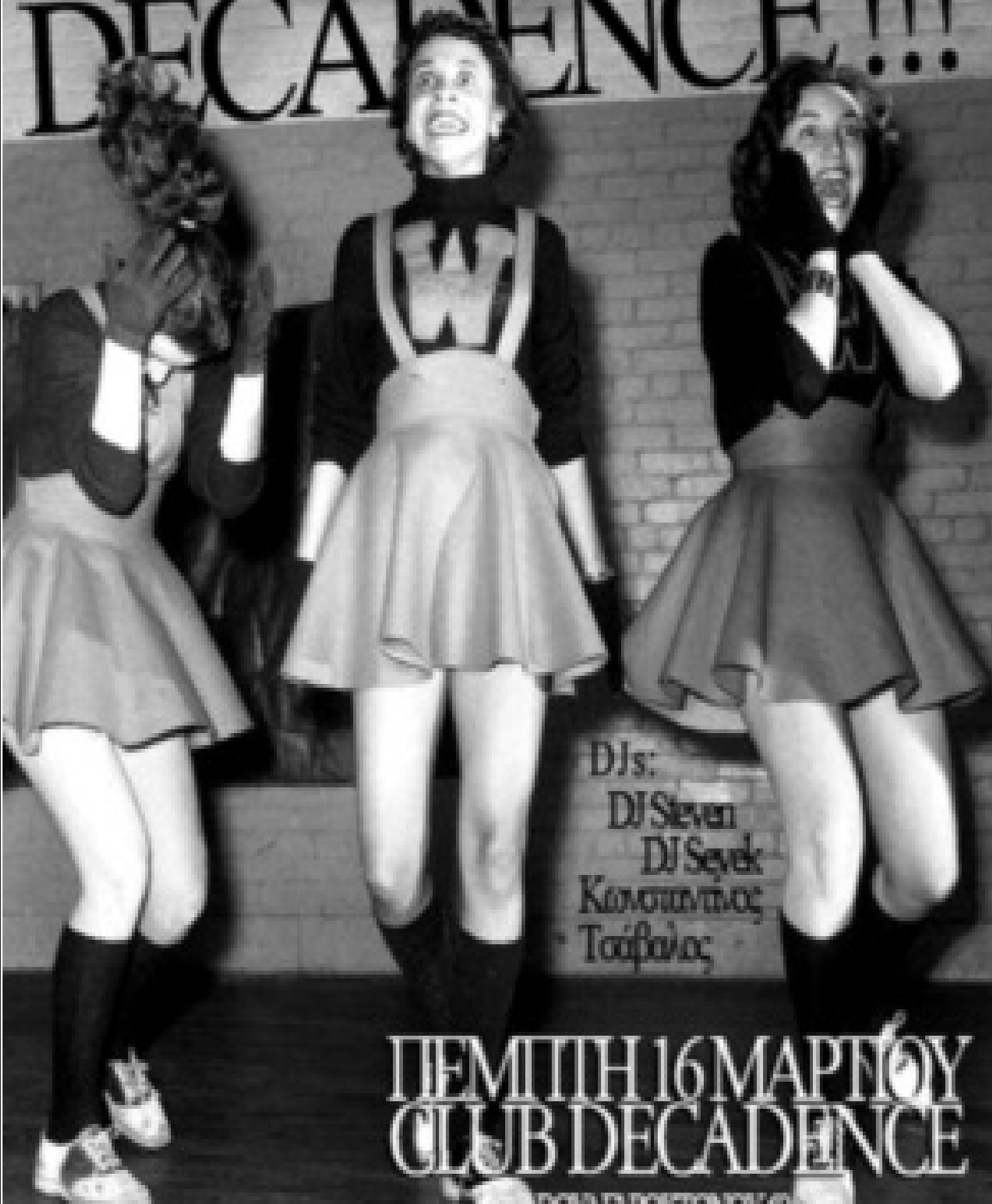
**ΟΛΕΣ ΟΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ/ΦΥΣΙΚΟΥ/ΧΗΜΙΚΟΥ
ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ
ΚΑΘΕ ΕΞΑΜΗΝΟ**

**ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΜΑΖΙΚΗ ΠΑΡΑΤΩΓΗ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ
ΣΧΟΛΩΝ ΑΠΟ 0,02€**

**ΕΣΤΙΣ ΕΧΕΤΕ ΒΡΕΙ ΠΟΥΘΕΝΑ
ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ??????**



28 XPONIA CLUB DECADENCE!!!



DJs:
DJ Steven
DJ Sevek
Κωνσταντίνος
Τσιβαλιός

ΠΕΡΙΤΗ 16 ΜΑΡΤΙΟΥ
CLUB DECADENCE

BOYNAPORTONOV 89

bubble

LAUNDRY

ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΑ
ΑΥΤΟΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ
ΣΤΕΙΝΟΚΛΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

INTERNET

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

STORE

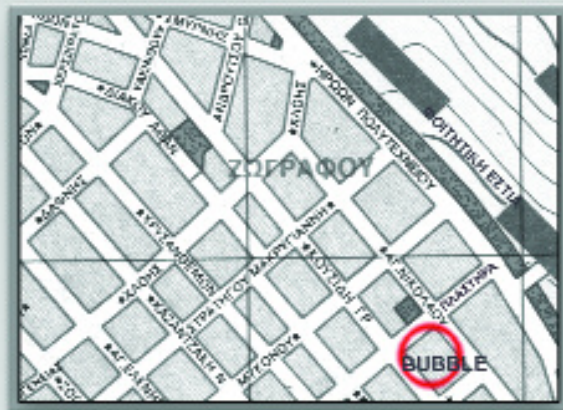
ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ!

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ!

Το πρωτοποριακό κατάστημα Bubble άνοιξε δίπλα σας και σας προσφέρει:

- Πλύσιμο - στέγνωμα ρούχων στα υπερσύγχρονα πλυντήρια και στεγνωτήριά του με κερματοδέκτη (Self Service).
- Πλύσιμο - στέγνωμα - σιδέρωμα ρούχων, κουβερτών, παπλωμάτων σεντονιών, τραπεζομάντηλων, πετσετών
- Άοσμο, οικολογικό στεγνό καθάρισμα
- Καθάρισμα - βάψιμο δερμάτων
- Πρόσβαση στο διαδίκτυο (Internet) και δυνατότητα εκτύπωσης
- Τηλέφωνο και Fax

Βρισκόμαστε:



Γρ. Κουσιδη 81, 15772 Ζωγράφου, Τηλ. - Fax: 210 777 39 38
Μια στάση πριν το τέρμα του λεωφ. 608



Όταν η αθλητική
δράση πλησιάζει στο
αποκορύφωμά της

ΕΣΥ

Θα παραμείνεις

ΑΠΛΟΣ
ΘΕΑΤΗΣ;

ΣΥΝΤΟΝΙΣΟΥ

ΟΙΟΥΣ **94.6** για να αναλύσεις

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΡΟΛΟ

**Super** ΣΠΟΡ **FM**
94,6

